

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2010

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

77ον. ΕΤΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ- ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

Η ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.....	2
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	16
ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ.....	23
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	25
ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.....	37
ΑΙ ΕΣΧΑΤΟΙ ΗΜΕΡΑΙ.....	52
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.....	60
ΑΣΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ.....	64

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD — N. J. — U. S. A.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Κυρίου.
— † —

" Διότι ὅσάκις ἂν τρώγητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλετε, μέχρι τῆς ἐλευσεως αὐτοῦ." A. KOPINΘ. ια:26.

Η ἐποχὴ τοῦ Πάσχα, καθὼς ἑορτάζεται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, πλησιάζει, ἀρχομένη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν

Τὸ ἐνδιαφέρον ὅμως τῶν χριστιανῶν διὰ τὴν Πασχαλεῖον ταύτην ἐποχὴν, συγκεντροῦται κυρίως εἰς τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ, ἥτις προηγεῖτο τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, καὶ ἥτις ὑπετύπου τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν. Ἡ ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπομένως ἑορτασμὸς τῆς Πασχαλεῖου ταύτης ἑορτῆς, ἀνεφέρεται εἰς τὸ μέγα

Ἀντίτυπον. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ἡμεῖς ὡς χριστιανοὶ, ἀναμνησκόμεθα τοῦ μεγαλειτέρου γεγονότος πάντων τῶν ἱστορικῶν τριούτων, τοῦ θυσιαστικοῦ θανάτου τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου. Ὁ ἑορτασμός ἡμῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, 2010.

Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καθ' ἣν ὥραν ἐσφάζετο ὁ τυπικὸς ἄμνος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. Ἡ ἑορτὴ ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀντιτύπου ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν 12 Αὐτοῦ μαθητῶν τὴν πρωτεράϊαν εἰς τὸ ὑπερῶν. Ταύτην τὴν παραγγελίαν ὁ Ἰησοῦς ἄφησεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὅπως τελῶσι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἀνάμνησιν Του. Οὐχὶ ἀνάμνησιν τοῦ τυπικοῦ ἁμνοῦ, ἀλλὰ ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀντιτυπικοῦ Ἀμνοῦ, τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Μεγάλως ὅμως λυπούμεθα, ὅτι ἐνῶ ἑκατομμύρια καθ' ὁμολογίαν χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων θέλουσι πανηγυρίσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ σπουδαιότατον τοῦτο γεγονός, κατὰ τυπικὴν τινὰ ἐθιμοταξίαν, καὶ κατὰ ψυχρὸν τινὰ τρόπον, μόνον ὀλίγοι ἐξ ἐκάστου θρησκευματος διακρίνουσιν τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς ταύτης. Ἐὰν αἱ διάνοιαι αὐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ἐξεγείροντο ὅπως κατανοήσωσιν τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ σημασίαν, τότε βεβαίως θὰ εἶχομεν τοιαύτην θρησκευτικὴν ἀναζωογόνησιν, οἷαν οὐδέποτε ἄλλοτε μέχρι τοῦδε ὁ κόσμος ἐγνώρισεν. Ἀλλὰ καθὼς ὁ Παῦλος διακηρύττει "Ὁ θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὰ διανοήματα" τῶν πολλῶν, καθὼς καὶ ὁ Πέτρος λέγει, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς διανοίας διηνοίχθησαν ἐν μέρει, τυφλῶνται καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ ἴδωσι μακρότερον, ἀδυνατοῦσι νὰ ἴδωσι τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ σχετικῶς πρὸς τὰς τελετὰς ταύτας, αἱτινες ἐωρτάζοντο ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας καὶ πλέον ἡδὲ ἔτη, ἐν τε τῷ τύπῳ καὶ τῷ ἀντιτύπῳ.

Οἱ Ἰσραηλῖται ἐνετάλησαν ὅπως ἐρωτάζωσι τὸ Πάσχα, καὶ νὰ θεωρῶσι τοῦτο ὡς τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τοῦ Νόμου, καὶ ὡς μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἀναμνηστικῶν ἐορτῶν αὐτῶν ὡς Ἔθνους. Ἐνεκεν δὲ τοῦ λόγου τούτου παρατηροῦμεν, ὅτι ἐν τινι βαθμῇ τὸ Πάσχα ἐρωτάζετο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀκόμη δὲ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἀξιοῦσιν ὅτι εἶναι ἄπιστοι, καὶ οἵτινες διατηροῦσιν εἰσέτι μέτρον τι σεβασμοῦ πρὸς τὸ Πάσχα, ὡς ἀρχαίαν τινὰ συνήθειαν. Δὲν εἶναι ὁμως παράδοξον, ἔαν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἡμῶν φίλων, οἵτινες εἶναι πεποικισμένοι διὰ διανογῆς διανοίας, οὐδέποτε ἐσκέφθησαν ἄξιον λόγου νὰ ἐρωτήσωσιν ὅπως μάθωσι τὴν σ η μ α σ ί α ν τῆς ἐορτῆς ταύτης;

Διατὶ ἐσφάζετο καὶ ἐπρώγετο ὁ Πασχάλειος Ἀμνός; Διατὶ τὸ αἷμα ἐρραντίζετο ἐπὶ τῶν παραστατῶν τῶν θυρῶν καὶ τῶν ἀνωφλίων; Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ Θεὸς διέταξε τὸ πρᾶγμα τοῦτο νὰ γίνεταί οὕτως, ἀλλὰ ποῖος ἦτο ὁ λόγος, τὸ ἐλατήριον, τὸ ὅπισθεν τῆς θείας ταύτης ἐντολῆς ὑποκρυπτόμενον; ποῖον μάθημα; ποῖος σκοπός; Τῇ ἀληθείᾳ, εἰς λογικὸς Θεός, δίδει λογικὰς ἐντολάς, ἐν καιρῷ δὲ τῷ δέοντι θέλει ἐνεργῆσαι, ὥστε ὁ πιστὸς Αὐτοῦ λαὸς κατανοήσῃ τὴν σημασίαν πάσης τοιαύτης ἀπαιτήσεως.

Ἐὰν ὁ Ἰουδαῖος ἡδύνατο νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἡ Σαββατιαία αὐτοῦ ἡμέρα ἦτο τὸ ὑποπὸς μελλούσης ἐποχῆς ἀναπαύσεως καὶ εὐλογίας, ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοῦ μόχθου, λύπης καὶ θανάτου, τότε διατὶ δὲν δύναται νὰ ἴδῃ ὁμοίως ὅτι πάντες οἱ χαρακτηρεῖς τοῦ Μωσαϊκοῦ θεσπίσματος προωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅπως προδηλώσωσιν διαφόρους εὐλογίας, ἐπιδραψιλευθησομένας "ἐν καιροῖς ἰδίους."

Τὰ πρωτότοκα τοῦ Ἰσραὴλ εἶσαν ἐν κινδύνῳ τὴν νύκτα ἐκείνην πρὶν τῆς ἐξόδου, ἥ ἀπελευθερώσεως

αὐτῶν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸ αἷμα ἦτο ἡ σωτηρία αὐτῶν καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ Γραφὴ ὀνομάζει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ "ἐκκλησίαν πρωτοτόκων," ΕΒΡ. ιβ:23, "ἀπαρχὴ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ," ΙΑΚ.α:18, "ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸ ἄρνιον" ΑΠΟΚ. ιδ:4. Ὁλόκληρον τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ ὑποτυποῖ τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος ἐλευθεροῦμενον διὰ τοῦ Ἀντιτυπικοῦ Μωϋσέως ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Φαραῶ καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἁμαρτίας καὶ θανάτου. Πρῶτον ὅμως ἐλευθεροῦνται τὰ πρωτότοκα καὶ κατόπιν ὅλος ὁ λαός.

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΟΚΩΝ

Ἡ ἐκκλησία τῶν Πρωτοτόκων εἶναι ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς διανοίας διηνοίχθησαν, πρὶν ἢ διανοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὑπολοίπου γένους. Ἡ Νύξ ἐκείνη τῆς Ἐξόδου ὑπετύπου τὴν νύκτα τοῦ εὐαγγελικοῦ τουτοῦ Αἰῶνος, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἀμνοῦ ἦτο καὶ εἶναι ἡ σωτηρία ἀμφοτέρων. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ νύξ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου θὰ παρέλθῃ, καὶ ἡ ἔνδοξος Πρωΐα τῆς ἀπελευθερώσεως θὰ ἔξη ἔλθῃ, καὶ ὁ Χριστὸς, ὁ ἀντιτυπικὸς Μωϋσῆς, θέλει ἐξαγάγῃ, ἐλευθέρωσιν πάντα τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, πάντας ἐκείνους οἵτινες ὁπόταν θὰ ἔλθωσιν εἰς θέσιν νὰ γνωρίσωσιν, θὰ ἀγάλλωνται καὶ λατρεύωσιν, τιμῶσιν, καὶ ὑπακούωσιν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς Ἀπελευθερώσεως θὰ εἶναι ὁλόκληρος ὁ Χιλιετὴς Αἰὼν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου πᾶν κακὸν, καὶ πάντες οἱ κακοποιοὶ θὰ ἔχωσιν ἀποκοπὴν τελικῶς ἐν τῷ Θανάτῳ τῷ Δευτέρῳ, τῇ καταστροφῇ.

ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΠΑΣΧΑΛΕΙΟΣ ΗΜΩΝ ΑΜΝΟΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος σαφῶς καὶ θετικῶς συνταυτίζει τὸν Πασχάλειον Ἀμνὸν, πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, λέγων, "Χριστὸς, τὸ πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, ὥστε ἐορτάζωμεν.." Ὁ ἀπόστολος πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην τοῦ

αἵματος τοῦ ῥαντισμοῦ, οὐχὶ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἙΒΡ. ι:22. Πρέπει νὰ συμ-
μετάσχωμεν ἐκ τοῦ Ἀμνοῦ, πρέπει νὰ οἰκειοποιηθῶ-
μεν δι' αὐτοῦ τὴν ἀξίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξίαν
τῆς θυσίας Αὐτοῦ. Πρέπει ἐπίσης νὰ φαγωμεν ἐκ
τοῦ ἁζύμου ἄρτου τῆς ἀληθείας, ἐὰν θὰ ἠθέλομεν
νὰ γίνωμεν ἰσχυροὶ καὶ νὰ προπαρασκευασθῶμεν
διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν κατὰ τὴν Πρωίαν τῆς Νεᾶς
Οἰκονομίας. Τοιοῦτοτρόπως ἐνδυόμεθα τὸν Χριστὸν,
οὐχὶ ἀπλῶς διὰ πίστεως, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον ἐνδυόμεθα τὸν χαρακτῆρα Αὐτοῦ, καὶ μεταμορ-
φούμεθα ἕν τε τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ ζωῇ ἡμῶν, κατὰ
τὴν ἔνδοξον Αὐτοῦ εἰκόνα.

Τὰ πικρὰ χόρτα διήγειρον τὴν ὄρεξιν διὰ τὸν
Ἀμνὸν. Τὰ πικρὰ χόρτα τῶν δοκιμασιῶν τῆς χριστια-
νικῆς ἡμῶν ζωῆς, τῶν πειρῶν, θλίψεων φέρουν τὸν ἀ-
κόλουθον τοῦ Χριστοῦ πλησιέστερον τοῦ Διδασκάλου,
καὶ ὡς ὁδηγόροι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν ἔχο-
μεν πολλὴν διαμένουσιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ εἴμεθα ξένοι
καὶ πάροικοι, ὁδοιποροῦντες διὰ τὴν οὐράνιον Χα-
ναὰν. Ἡ ζώνη καὶ ἡ ῥάβδος ὑποδεικνύουν ὁδοιπορίαν
καὶ ὑπηρεσίαν καθ' ὃν χρόνον βαδίζομεν τὴν ἔρημι-
κὴν ὁδὸν διὰ τὴν ΧΑΝΑΑΝ τὴν ΟΥΡΑΝΙΟΝ.

Ἐπίσης ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς, τελείως συνεταύ-
τησεν ἑαυτὸν πρὸς τὸν Πασχάλειον Ἀμνὸν. Κατὰ τὴν
αὐτὴν νύκτα τῆς παραδόσεως Αὐτοῦ, ἥτις προηγήθη
τῆς σταυρώσεώς Του, συνήθροισε τοὺς ἀποστόλους
εἰς τὸ ἀνώγειον, λέγων, "Πολὺ ἐπεθυμῆσα νὰ φάγω
τὸ Πάσχα τοῦτο μεθ' ὑμῶν πρὶν πάθω." Ἦτο ἀναγκαί-
ον δι' αὐτοὺς ὡς Ἰουδαίους νὰ ἐορτάσωσι τὸν Πασχά-
λειον Δεῖπνον, κατ' ἐκείνην τὴν νύκ-
τα, τὴν νύκτα τῆς ἐπετείου τῆς σφαγῆς τοῦ ἀμνοῦ
τοῦ Πάσχα ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τῆς διασώσεως τῶν τυ-
πικῶν πρωτοτόκων ἐκ τοῦ τυπικοῦ "ἄρχοντος τοῦ
κόσμου τούτου" τοῦ Φαραῶ, τὴν ἰδίαν χρονολογίαν
καθ' ἣν ὁ πραγματικὸς Πασχάλειος Ἀμνὸς θὰ ἐσφάζε-
το. Εὐθὺς ὅμως ὡς αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ τύπου ἐξεπλη-
ρώθησαν, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἐγκαθίδρυσε νέαν Ἀ-

νάμνησιν ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ θεμελίου, λέγων, "Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν Ἀνάμνησιν."

Ἡ ΑΡΧΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ.

· Ὑπενθυμίζομεν ὑμῖν τὰς συνθήκας καὶ τὰ γεγονότα τοῦ πρώτου Ἀναμνηστικοῦ Δείπνου - τὴν εὐλογίαν τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου, τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου - καὶ τὴν διακήρυξιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὅτι ταῦτα παρίστων τὸ θραυσθὲν αὐτοῦ σῶμα καὶ τὸ χυθὲν αἷμα, καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ συμμετάσχωσιν, οὐχὶ μόνον τρεφόμενοι ἐξ Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ συγκλωμένοι μετ' Αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ αἵματός Του, τῆς θυσίας Του, ἀλλὰ καὶ νὰ καταθέσωσιν ἐπίσης τὰς ψυχὰς των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Του, συνεργαζόμενοι μετ' Αὐτοῦ ἐν παντὶ πράγματι καὶ κατὰ πάντα τρόπον, ἵνα οὕτως δυνηθῶσιν καὶ συμμετάσχωσιν βραδύτερον εἰς πᾶσαν τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ. Ὅποσον πολῦτιμοι εἶναι αἱ σκέψεις αὗται, δι' ἐκείνους οἵτινες εὐρίσκονται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν!

Παρουσιάζων εἰς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ τὸν ἄζυμον ἄρτον, ὡς ἀ ν ἄ μ ν η σ ι ν, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Λάβετε, φάγετε τοῦτο ἐστὶ τὸ Σῶμα Μου." Ἡ σαφὴς ἐρμηνεία τῶν λόγων τούτων εἶναι ἡ ἐξῆς: Τοῦτο συμβολίζει ἢ παριστᾷ τὸ σῶμα Μου. Ὁ ἄρτος δὲν ἦτο πραγματικῶς τὸ σῶμα Του, διότι ὑπ' οὐδεμίαν ἔννοιαν τῆς λέξεως ἦτο δυνατόν δι' αὐτοὺς ὅπως συμμετάσχωσι Αὐτοῦ πραγματικῶς ἢ ἀντιτυπικῶς, διότι ἡ θυσία δὲν εἶχεν εἰσέτι τελειώσῃ. Ἡ εἰκὼν ὅμως εἶναι πλήρης, ὅταν ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ὁ ἄζυμος-ὁ καθαρὸς, ὁ ἄζυμτος- ἄρτος παρίστα τὴν ἀναμάρτητον σάρκα τοῦ Κυρίου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, - διότι ἡ ζύμη εἶναι σύμβολον τῆς ἁμαρτίας ὑπὸ τὸν Νόμον, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἰδικῶς διετάσσοντο ὅπως ἀπομακρύνωσι ταύτην ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα. Εἰς ἑτέραν τινα περίπτωσιν ὁ Ἰησοῦς ἐδίδαξε μάθημα τι,

τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς ἡμᾶς τὴν σημασίαν τοῦ συμβόλου τούτου. Ὁ Ἄρτος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ καταβάς ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ διδοὺς ζωὴν τῷ κόσμῳ. Ἐλεγεν ὁ Ἰησοῦς, "Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς." Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ἐάν τις φάγῃ ἐκ τοῦ ἄρτου τούτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δίδω εἶναι ἡ σὰρξ μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου. ΙΩΑΝΝ.ς:33,35,51.

Ἴνα δυνηθῶμεν καὶ ἐκτιμήσωμεν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ φάγωμεν, ἢ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν ζῶντα τοῦτον Ἄρτον, εἶναι ἀνάγκη δι' ἡμᾶς ὅπως κατανοήσωμεν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἈΡΤΟΣ. Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν ἐξηγήσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἡ σὰρξ Αὐτοῦ ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν Οὗτος ἐθυσίασεν ὑπὲρ ἡμῶν. Δὲν ἦτο ἡ προανθρωπίνη Αὐτοῦ ὑπαρξίς, ὡς πνευματικῆς ὀντότητος, ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐθυσίασεν, καίτοι αὕτη κατετέθη, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς ἐγκατελείφθη, "ἐκένωσεν ἑαυτὸν" ἵνα δυνηθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κατέστησεν Αὐτὸν ἱκανὸν, ὅπως γείνη ὁ Λυτρωτῆς τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν Του "Ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς" ἦτο ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἦτο ἅγιος, ἄμωμος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄνευ οἰουδήποτε μολύσματος ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς Ἀδὰμ, καὶ ἐπομένως ἐλεύθερος ἀπὸ ἁμαρτίαν. A.TIM.β:3-6, EBP.ζ:26.

Ὅποτε παρατηρῶμεν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατετέθη ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ἦτο ἡ καθαρὰ, καὶ ἄψογος φύσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, τότε κατανοοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἔχομεν τὸ προνόμιον, ὅπως ιδιοποιηθῶμεν. Ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον κατέθεσεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμεῖς πρέπει νὰ "φάγωμεν," νὰ οἰκαιοποιηθῶμεν εἰς ἑαυτοὺς, δηλ. ἡ τελεία Αὐτοῦ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἐδόθη ὅπως ἀπολυτρώσῃ ἅπαν τὸ γένος τοῦ ἀνθρώπου, ἐκ τῆς καταδίκης τοῦ θανάτου, καὶ νὰ καταστήσῃ τούτους ἱκανοὺς, ὅπως ἐπιστρέ-

ψωσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην τελειότητα καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἔαν θὰ ἤθελον, ἡμεῖς δὲ πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωμεν τοῦτο, καὶ νὰ ἀποδεχώμεθα Αὐτὸν ὡς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν σῶσαντα ἡμᾶς ἐκ τοῦ θανάτου. Ἐν τούτοις αἱ Γραφαὶ δεικνύουσιν ἡμῖν, ὅτι καὶ ἔαν ἀκόμη ὁ Θεὸς ἐθεώρει πάσας ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος ὡς ἐξαλειφθείσας, καὶ ἀνεγνώριζεν ἡμᾶς ὡς ἔχοντας τὸ δικαίωμα πρὸς ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ τελειότητα, τὸ τοιοῦτον πάλιν δὲν καθίστα ἡμᾶς τελείους, ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ μᾶς ἔδιδε τὸ δικαίωμα πρὸς αἰώνιον ζωὴν.

Ἵνα δὲ οἰοσδήποτε ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀδὰμ, ἐπωφελεῖτο διὰ τῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ, ἦτο ἀναγκαῖον, ὅπως ὁ Ἰησοῦς ἀνίστατο ἐκ τοῦ τάφου ἐπὶ τοῦ θείου ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, ὅπως ἀνῆρχετο πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ κατέθετε τὴν θυσιαστικὴν ἀξίαν τοῦ θανάτου Αὐτοῦ εἰς τὰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης, καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς "ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς." Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν κόσμον, ἦτο ἀνάγκη ἐπίσης, ὅπως κατὰ τὸν ὠρισμένον καιρὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν γῆν, ἐνδοξος Θεῖα ὑπαρξίς, ὅπως γείνῃ τότε ὁ Μεσίτης, Προφήτης, Ἱερεὺς καὶ Βασιλεὺς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, καὶ βοηθήσῃ, ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν τελειότητα καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀρμονίαν, πάντας ἐκείνους, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν θαυμασίων προνομίων, ἅτινα θὰ προσεφέροντο τότε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Βασιλείας.

Ἡ αὕτῃ εὐλογία εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἡ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος ἐκκλησία λαμβάνει διὰ πίστεως εἰς τὸν Λυτρωτὴν αὐτῆς, δηλ. "δικαιώσιν διὰ πίστεως" ΡΩΜ. ε:1, οὐχὶ δικαιώσιν εἰς πνευματικὴν φύσιν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οὐδέποτε εἶχομεν καὶ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀπώλεσαμεν, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς δὲν ἀπελύτρωσεν, ἀλλὰ δικαιώσιν εἰς ἀνθρωπίνην φύσιν, τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ Ἀδὰμ κατεῖχεν καὶ ἀπώλεσεν, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἀπελύτρω-

σεν, διὰ τῆς παραδόσεως τῆς ἀναμαρτήτου Αὐτοῦ σαρκός, τῆς τελείας Αὐτοῦ ἁ ν Ἀ ρ ω π ί ν η ς ζωῆς, ὡς τὴν ἡμετέραν Αντιλυτρωτικὴν θυσίαν. Ἡ συμμετοχὴ λοιπὸν ἡμῶν εἰς τὸν ἄζυμον ἄρτον, κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Δείπνου, σημαίνει δι' ἡμᾶς πρωτίστως τὴν οἰκειοποίησιν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, διὰ πίστεως, τῆς δικαιοῦσεως πρὸς ἀνθρώπινα δικαιώματα ζωῆς, δικαίωμα πρὸς ἀνθρωπίνην ζωὴν, μεθ' ὧν αὐτῆς τῶν προνομίων, ἅτινα ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ Ἐαυτοῦ δσπάνῃ ἐπρομήθευσε δι' ἡμᾶς. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀμπέλου σημαίνει πρωτίστως τὴν ζωὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν δοθεῖσαν, τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ ζωὴν, τὴν ὑπαρξίν Του, τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξέχυσεν ἐν τῷ θανάτῳ ὑπὲρ ἡμῶν, ἥ δὲ οἰκειοποίησις τούτου ὑφ' ἡμῶν σημαίνει ἐπίσης τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἀποδοχὴν τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς Ἀποκαταστάσεως, ἅτινα ἐξησφαλίσθησαν διὰ τῆς θυσίας τούτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Η ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ.

"Ἦδη λοιπὸν ἅς σημειώσωμεν, ὅτι σκοπὸς τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦντος τὴν ἐκκλησίαν διὰ πίστεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ τούτου Αἰῶνος, πρὸ τῆς δικαιοῦσεως τοῦ κόσμου, διὰ τῶν ἔργων τῆς ὑπακοῆς κατὰ τὸν Χιλιετὴ Αἰῶνα, γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὴν τάξιν ταύτην, ἣτις ἤδη βλέπει καὶ ἀκούει, ἣτις ἐκτιμᾷ ἤδη τὴν μεγάλην θυσίαν, τὴν ὁποίαν ἡ ΑΓΑΠΗ ἔκαμεν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ παραστήσῃ τὰ σώματά της θυσίαν ζῶσαν, καὶ λάβῃ τοιοῦτοτρόπως μέρος μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὴν θυσίαν Αὐτοῦ, ὡς μέλη τοῦ σώματος Αὐτοῦ. Περὶ τῆς βαθυτέρας δὲ ταύτης σημασίας τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Δείπνου, ὁ Ἰησοῦς εἶπε τι κατ' εὐθεΐαν, "Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὰ ἐπερχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ΙΩ, ις: 12, 13.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀληθείας, ἡ δύναμις καὶ ἐπιρροή τοῦ Πατρὸς, ἡ διὰ τοῦ Χριστοῦ παρεχομένη, ὁμιλοῦσα διὰ μέσου τοῦ ἀποστόλου Παύλου, σαφῶς ἐξηγεῖ τὴν ὑψίστης σπουδαιότητος σημασίαν τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Δείπνου, διότι ὁ Παῦλος γράφων πρὸς τὴν ἀφιερωμένην ἐκκλησίαν, λέγει, "Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ;" δηλ. δὲν εἶναι συμμετοχὴ ἡμῶν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς συνθυσιασταὶ μετ' Αὐτοῦ, ὡς συμμετοχοὶ τῆς δόξης, τὴν ὁποίαν Οὗτος ἔλαβεν ὡς βραβεῖον τῆς πιστότητος Αὐτοῦ; "Διότι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοὶ." A. KOPINΘ. ι:16,17.

Ἀμφότεραι αἱ ἀπόψεις τῆς θαυμασίας ταύτης διατάξεως εἶναι πλήρεις σημασίας. Πρῶτον δὲ πάντων εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως κατανοήσωμεν ὅτι τὴν δικαίωσιν ἡμῶν διὰ τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ ἀναγνωρίζωμεν ὅτι ὁλοκλήρος ὁ Χριστὸς, ὁλόκληρος ἡ κεχρισμένη ὁμὰς, ἐκ θείας ἀπόψεως, ἀποτελεῖ συνπαγὲς τι Σῶμα ἐκ πολλῶν μελῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἡ κεφαλὴ. A. KOPINΘ. ιβ:12-14. Καὶ ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο, ἡ ἐκκλησία αὕτη, πρέπει νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ βήματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, εἰς τὰ βήματα τῆς θυσίας Αὐτοῦ. Πράττομεν δὲ τοῦτο βαδίζοντες εἰς τὰ ἵχνη τοῦ Κυρίου, καὶ καταθέτοντες τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, καθὼς ὁ Ἰησοῦς κατέθεσε τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ζωὴν, ἀμέσως μὲν διὰ τοὺς Ἰουδαίους ἀδελφοὺς Του, πραγματικῶς δὲ ὑπὲρ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, συμφῶνως πρὸς τὴν βουλὴν τοῦ Πατρὸς.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς καταθέτομεν, δὲν εἶναι ἡ πνευματικὴ ζωὴ, καθὼς ὁ Ἰησοῦς δὲν κατέθεσε τὴν πνευματικὴν Αὐτοῦ ζωὴν. Καθὼς ΕΚΕΙΝΟΣ ἐθυσίασε τὴν πραγματικὴν, τελείαν ὑπαρξιν Αὐτοῦ, τὴν ἀνθρωπότητά Του, τοιουτοτρόπως καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ θυσιάσωμεν τοὺς δεδικαιωμένους ἑαυτοὺς μας, τοὺς ὑπολογισθέντας τελείους, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πραγματικῶς τοιούτους.

Ὁμοίως ὁ ἄρτος καὶ τὸ Ποτήριον παριστῶσι παθήματα. Οἱ κόκκοι τοῦ σίτου πρέπει νὰ συντριφῶσιν, καὶ μεταβληθῶσιν εἰς κόνιν, πρὶν ἢ γίνωσιν ἄρτος διὰ τὸν ἄνθρωπον. Οὗτοι δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσιν τὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ ἀτομικότητα ὡς κόκοι. Αἱ σταφυλαὶ πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ πίεσιν, ὅπως ἐξαχθῇ ἅπας ὁ χυμὸς αὐτῶν, πρέπει νὰ ἀπολέσωσιν τὴν ταυτότητα των ὡς σταφυλαί, εἰάν θὰ ἤθελον νὰ ἀποβῶσι τὸ ἀληθὲς ἐλιξίριον διὰ τὸν κόσμον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Χριστοῦ, Κεφαλῆς καὶ Σώματος. Τοιουτοτρόπως δὲ διακηρύξωμεν τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς διακηρύξεως τοῦ Παύλου, ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Κυρίου συμμετέχουσιν εἰς τὸν ἕνα A P T O N καὶ εἰς ἕν Π O T H P I O N. Τὸ αἷμα ὅμως Αὐτοῦ, ἡ ἀξία τῆς θυσίας Αὐτοῦ, εἶναι ἐκείνη ἣτις ἔχει ἀξίαν. Τὸ αἷμα ἡμῶν, ἔχει ἀξίαν μόνον διότι ἡ ἀξία Αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς ἡμᾶς, μόνον διότι εἰμεθα μέλη τοῦ σώματος Αὐτοῦ. Πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ διακρίνωσι τὴν ὡραιότητα καὶ ἁρμονίαν τῶν συμβολισμῶν τούτων τῆς Γραφῆς.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Δείπνου, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Κύριος, ὡς συνήθως, εἶχε τι νὰ εἴπῃ περὶ τῆς Βασιλείας, ὅπερ ἦτο τὸ θέμα πάσης Αὐτοῦ τῆς ὁμιλίας. Εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους εἶχεν ὑποσχεθῇ συμμετοχὴν εἰς τὴν Βασιλείαν, εἰάν θὰ διέμενον πιστοί, ὑπενθύμισεν, τὴν διακήρυξίν Του, ὅτι θὰ ἀπῆρχετο μακρὰν ἵνα παραλάβῃ Βασιλείαν καὶ ἐπιστρέψῃ καὶ παραλάβῃ αὐτοὺς εἰς Ἐαυτὸν, ὅπως συμμετασχῶσιν αὐτῆς. Ἦδη δὲ προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ανάμνησις αὕτη, τὴν ὁποίαν Αὐτὸς ἐγκαθίδρυσεν, θὰ εὗρισκε τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ, ὅτι δὲν θὰ ἔπινεν πλέον ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου θὰ ἔπινε τοῦτο καινὸν μετ' αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς. Τὶ ἀκριβῶς ἠννοεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης, θὰ ἦτο δύσκολον νὰ δια-

κρίνωμεν μετὰ θετικότητος, δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἄτοπον νὰ ἐκλάβωμεν Αὐτὸν ὡς ἐννοοῦντα, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῶν παθημάτων, ἅτινα ἐσυμβολίζοντο ὑπὸ τοῦ Ποτηρίου Αὐτοῦ, θὰ ἦτο ὁ ἐορτασμός Ἰωβιλαίου ἐν τῇ Βασιλείᾳ. "Θέλει ἰδεῖ τὸν πόνον τῆς ψυχῆς Αὐτοῦ καὶ θέλει χορτασθῇ."
ΗΣΑΙΑΣ νγ:11. Θέλει ἀποβλέπει πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας ὑπέστη μετὰ πιστῆς ὑπακοῆς πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς, καὶ θέλει ἀγαλλιασθῇ δι' αὐτάς, ὅποταν θὰ βλέπῃ τὴν ἔκβασιν, τὴν μεγάλην ταύτην ἔκβασιν, -τὰς εὐλογί-
 ας αἰτίνες θὰ ἐπέλθωσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότη-
 τα.

Εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην θὰ συμμετάσχωσι πάντες οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, οἵτινες ἔπριν ἐκ τοῦ Ποτηρίου τούτου, πρῶτον διὰ τῆς δικαιώσεως, καὶ κατόπιν διὰ τῆς ἀφιερώσεως καὶ τῆς μετ' Αὐτοῦ θυσίας. Οὗτοι ἔχουσι τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ, ὅτι θὰ συμβασιλεύσωσι μετ' Αὐτοῦ. Ὅποταν δὲ ἡ Βασιλεία θὰ ἔχῃ ἀρχίσῃ, ὅποταν ἡ Βασιλεία θὰ ἔχῃ ἐγκαθιδρυθῇ, οἱ τοιοῦτοι ρίπτοντες βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω, θέλουσι ἐγκωμιάζει καὶ ἐξυμνῇ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὁδόν, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ὠδήγησεν αὐτοὺς, καὶ ὠδήγει ἡμέ-
 ρα τῇ ἡμέρᾳ, καίτοι τὸ τοιοῦτον κατέληξεν εἰς τὴν τερματισιν τῆς ἐπιγείου αὐτῶν σταδιοδρομίας, καί-
 τοι τὸ τοιοῦτον ὑπῆρξεν ὁδὸς αὐτοθυσίας, ὁδὸς αὐ-
 ταπαρνήσεως, "στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδός."

Ἐξετάζοντες τὰ γεγονότα τῶν ἱερῶν ἐκείνων ὥ-
 ρων, ἅτινα ἐπηκολούθησαν τοῦ Ἀναμνηστικοῦ Δείπ-
 νου, ἃς παρακολοῦθῆσωμεν τὸν Λυτρωτὴν μας εἰς Γε-
 θσημανῇ, καὶ ἃς παρατηρήσωμεν Αὐτὸν προσευχόμε-
 νον "μετ' ἰσχυρᾶς κραυγῆς καὶ δακρύων, πρὸς τὸν
 δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου," ὅπερ ἦτο ἐκ-
 φραστικὸν τοῦ φόβου τοῦ Διδασκάλου ἡμῶν, φόβου
 θανάτου, μήπως κατὰ τι ἐθεωρεῖτο ἀνάξιος ἀναστά-
 σεως. Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ
 τινὰ τρόπον παρηγορήθη διὰ τῆς διαβεβαιώσεως, ὅ-
 τι ἐτήρησε πιστῶς τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀφιερώσεως

Του, καὶ ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐλάμβανε τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀνάστασιν. ΕΒΡ. ε:7, ΠΡΑΞ. β:25-27, ΨΑΛΜ. ις:8. Παρατηροῦμεν δὲ πόσον γαλήνιος ἦτο μετὰ ταῦτα ἑνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Πιλάτου, καὶ ἑνώπιον τοῦ Ἡρώδου καὶ τοῦ Πιλάτου πάλιν. "Ὡς ἄμυνος ἔμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸν, ἄφωνος, οὕτως δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ." πρὸς ὑπεράσπισίν Του. Ἀγγελοι θὰ ὑπερήσπιζον Αὐτὸν ἐὰν ἤθελεν, ἀλλὰ δὲν ἀπέφυγεν τὴν θυσίαν, ὑπέστη αὐτὴν πιστῶς. Ὅποῖον μάθημα ἐμπεριέχεται ἐνταῦθα διὰ πάντας τοὺς εἰς τὰ ἴχνη Αὐτοῦ περιπατοῦντας!

Ἀφ' ἐτέρου, ἀνακαλοῦμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὸ γεγονός, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀκόμη τῶν πιστῶν Αὐτοῦ μαθητῶν, οἱ πλέον θαρραλεώτεροι ἐγκατέλειψαν τὸν Διδασκαλὸν καὶ ἔφυγον! καὶ ὅτι εἰς ἕξ αὐτῶν, ἐν τῇ δειλίᾳ του, ἠρνήθη τὸν Κύριον Αὐτοῦ! Ἰδοὺ μία εὐκαιρία, ὅπως ἐξετάσωμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν καρδίας, σχετικῶς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἰδίας ἡμῶν πίστεως, τοῦ ἰδίου ἡμῶν θάρρους, καὶ τῆς προθυμίας ἡμῶν ὅπως συμπάθωμεν μετ' ΕΚΕΙΝΟΥ ὅστις ἀπελύτρωσεν ἡμᾶς! Ἰδοὺ μία εὐκαιρία, ἣτις παρέχεται ἡμῖν οὕτως ὅπως περιτειχίσωμεν τὴν διάνοιαν ἡμῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὅτι δὲν θὰ ἀρνηθῶμεν τὸν Διδασκαλὸν ἡμῶν, ὑπὸ οἵαςδήποτε συνθήκας ἢ περιστάσεις ὅτι θὰ ὁμολογῶμεν Αὐτὸν, οὐχὶ μόνον διὰ τῶν χειλέων ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν ἐπίσης.

Ἡ ΚΑΘ' ἩΜΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΣΙΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ἐσταύρωσε τὸν Ἀρχοντα τῆς Ζωῆς, ἦτο ὁ καθ' ὁμολογίαν λαὸς τοῦ Ἰεχωβά! οὐχὶ δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν κινήσεως καὶ σκέψεως, οἱ ἀρχιερεῖς αὐτῶν, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ Νόμου, μᾶλλον ἢ ὁ κοινὸς λαὸς, ἦσαν κυρίως οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην πράξιν. Ἐνθυμούμεθα τοὺς λόγους

τοῦ Διδασκάλου, ὅτι δὲν εἶναι μαθητῆς ἀνώτερος τοῦ Διδασκάλου αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. ιγ:16, ιε:20. Ἀλλὰ ἐνθυμηθῶμεν τοὺς λόγους ἐπίσης τοῦ Ἀποστόλου "γνωρίζω ὅτι κατ' ἄγνοιαν ἐπράξατε καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν" ΠΡΑΞ. γ:17. Α.ΚΟΡ. β:8. Α, μάλιστα! ἡ ἄγνοια καὶ ἡ τυφλῶσις τῆς καρδίας εἶναι ἡ αἰτία τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀκολουθῶν Αὐτοῦ. Ὁ Πατὴρ ἐπιτρέπει τὰ παθήματα ταῦτα, καὶ δὲν πρέπει νὰ μισῶμεν οὐδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἢ ἐκείνους οἵτινες κατεδίωξαν τὸν Κύριον ἡμῶν. Ἡ σύντριψις τοῦ σίτου καὶ ἡ σύνθλιψις τῶν σταφυλῶν πρέπει νὰ ἐπιτελεσθῇ, καὶ ὁ Παῦλος ὀνομάζει τὰ παθήματα ταῦτα "ἐλαφρὰς θλίψεις" συγκρινόμενας μὲ τὰς δόξας τοῦ μέλλοντος διὰ τοὺς καρτερικῶς ὑπομένοντας.

Η ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Συνιστῶμεν ὅπως αἱ μικραὶ αὗται συναθροίσεις γίνωνται ἄνευ ἐπιδείξεως, ἀλλὰ ἡσυχῶς καὶ μὲ τάξιν. Εἰς οὐδένα πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν Ἀνάμνησιν ὅστις ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀγαπᾷ τὸν Κύριον καὶ πιστεύει εἰς τὸ ἀπολυτρωτικὸν αἷμα τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ ἔκαμε πλήρη ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Κύριον. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ εἶναι πλεον πολυτιμότερα καὶ ἐπωφελεστέρα διὰ πάντας τοὺς ἁγίους. Δὲν γνωρίζομεν τί θέλει φέρει ἡ αὔριον. Ζῶμεν εἰς παραδόξους χρόνους καὶ καιροὺς ὅτε μεγάλα γεγονότα διαδραματίζονται, καὶ προφητεῖαι ἐκπληροῦνται ὅλα ὑποδεικνύοντα τὴν ἐγγύτητα τῆς Βασιλείας, τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν, καὶ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν χαρὰν τῆς ἐπιδαψιλευσεως τῶν εὐλογιῶν αὐτῆς εἰς τὴν συστενάζουσαν ἀνθρωπότητα. Προσεκτικὴ μελέτη τοῦ ΣΤ. Τόμου εἰς τὸ κεφ. περὶ τοῦ Πάσχα θὰ εἶναι εὐλογητὴ καὶ ἐπὶκαιρος. ΑΜΗΝ.

R 5869

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

H ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ

" Ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ διαλλάσσω-
ν-συμφι-
λιώνων- τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτὸν, μὴ λογαρι-
άζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταισματα."

B.KOPINΘ. ε:19.

ἀρχικὴ ἁμαρτία τῶν προπατόρων μας ἀπέ-
βη τὴν εἰς θάνατον καταδίκην καὶ ἀπο-
ξένωσιν ἐκ τοῦ Δημιουργοῦ. Δὲν ἠδύνα-
το πλέον ν' ἀπολαύσῃ τὸ συναίσθημα
τῆς ἀσφαλείας ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς με-
τὰ τοῦ Θεοῦ ἐπικοινωνίας. Μόλον τοῦτο ὁμοῦς
ὁ Θεὸς ἐξηκολούθει ν' ἀγαπᾷ τὰ ἀνθρώπινα Αὐτοῦ
πλάσματα, ἅν καὶ δὲν εὐρίσκοντο πλέον ἐν εἰρήνῃ
μετ' Αὐτοῦ. Ἦτο ὅθεν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἥτις ἐνῆρ-
γησε νὰ κάμῃ προμηθείας, διὰ τῶν ὁποίων τὰ μέλη
τῆς ἀπεξενωμένης ἀνθρωπίνης οἰκογενείας ἠδύνατο
νὰ συμφιλιωθῶσι μετ' Αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν
εἰς τὸ ποίμνιον τῆς φροντίδος Αὐτοῦ καὶ ἐπικοι-
νωνίας.

Αὕτη ἡ προμήθεια ἦτο τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ
Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος. Τοῦτο σαφῶς ἐκτίθεται εἰς
τὸ πασίγνωστον ἐδάφιον,

" Τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε ἔδω-
κε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ
ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον." ΙΩΑΝΝ. γ:16.

Ἐκ τούτου τοῦ ἐδαφίου κατανοοῦμεν ὅτι ὁ Οὐ-
ράνιος, ἡμῶν Πατὴρ ἐπιθυμεῖ τὴν συμφιλίωσιν τῆς
ἀνθρωπίνης Του δημιουργίας. Βεβαίως τοῦτο πρέπει

νὰ εἶναι ἀληθές, ἐπειδὴ ἔκαμε τοιαύτην δαπανηρὰν προμήθειαν, τόσον δι' ἑαυτὸν ὅσον καὶ διὰ τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτελέσεώς της.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πεπτωκυῖαν ἀνθρωπίνην κτίσιν Του, οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ ἐκδηλώσωσιν ἐπιθυμίαν ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Δημιουργὸν των καὶ πρὸς τὴν εὐνοίαν Του, ἐξασκοῦντες πίστιν εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς τὰς δικαίας ὁδοὺς Του. Ἄλλως ἢ ἔμπλεος ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ κτίσματα Του μέσω τοῦ Χριστοῦ ἀποβαίνει ἀνωφελὴς εἰς αὐτοὺς. Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ ἐκείνων οἵτινες ἀπεδοκίμασαν τὸ νὰ ἔχωσιν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ. ΡΩΜ. α:28. Πλὴν ὅμως τοῦτο δὲν συμβαίνει μὲ ὅλον τὸ ἀνθρώπινον πεπτωκὸς γένος.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ Παῦλος ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς Ἀθήνας ἀναφέρει περὶ ἀνθρώπων "ζητοῦντας τὸν Κύριον ἴσως δυνηθῶσι νὰ ψηλαφήσωσιν αὐτὸν καὶ εὕρωσι." ΠΡΑΞ. ιζ:27. Εἶναι ἐκ ταύτης τῆς τάξεως ἐξ ἧς ὁ Θεὸς ἐκλέγει ἐκείνους οὓς καὶ χρησιμοποιοεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του κατὰ τοὺς προετοιμαστικoὺς Αἰῶνας ἐν τῷ σχεδίῳ Του. Ἡ πίστις εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαία διότι,

"Ἄνευ πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ τις τὸν Θεόν. Διότι πᾶς ὅστις προσέρχεται εἰς τὸν Θεὸν πρέπει νὰ πιστευσῇ ὅτι εἶναι, καὶ γίνεται μισθαποδότης εἰς τοὺς ἐκζητοῦντας Αὐτὸν." ΕΒΡ. ια:6.

Ὁ Παῦλος τονίζει τὸ γεγονὸς τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχαίων Ἀριστέων, Προφητῶν καὶ Πατριαρχῶν, ὁ δὲ Ἰακώβος μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι "ἡ πίστις ἄνευ ἔργων εἶναι νεκρά." ΙΑΚ. β:20,21.

ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ

Ἡ μέθοδος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ Του κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦτον Αἰῶνα εἶναι ἐντελῶς διάφορος ἀφ' ὅ,τι ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς

προηγθέντας Αἰῶνας. Ἡ μέθοδος τῆς ἐκλογῆς γίνεται διὰ τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ "λόγου τῆς διαλλαγῆς." Ὁ Παῦλος ἔγραψε,

" Δὲν αἰσχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ εἶναι δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστευόντα." ΡΩΜ. α:16.

Ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προσέλθῃ πρὸς τὸν Θεόν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Πατὴρ ἐλκύσῃ αὐτὸν, ΙΩΑΝΝ. ς:44, καὶ ὅτι ὁ ἐρχόμενος πρὸς αὐτὸν δὲν θέλει ἐκβάλλει ἔξω. ΙΩΑΝΝ. ς:37. Κατὰ ποῖον δὲ τρόπον γίνεται ἡ ἐλκυστικὴ δύναμις τοῦ Πατρὸς τυγχάνει πέραν τῆς ἀντιλήψεώς μας, ἐκτὸς μόνον τῶν ἐξωτερικῶν ἐκδηλώσεων ἃς βλέπομεν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐλκυσθέντας. Ὁ Σολομὼν ἔγραψε,

" Καθὼς δὲν γνωρίζεις τὶς ἡ ὁδὸς τοῦ ἀνέμου, οὐδὲ τίνι τρόπῳ μορφόνονται τὰ ὅσ' αὐτὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κυοφορούσης, οὕτω δὲν γνωρίζεις τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὅστις κάμνει τὰ πάντα." Εκκλ. ια:5,6.

Οὔτε δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν διατὶ, ὅταν δύο ἢ περισσότεροι ἀκούωσι τὸ ἄγγελμα τοῦ Θεοῦ, καὶ φαίνονται νὰ χαίρωσι, μόνον εἰς βαθέως ἐνδιαφέρεται. Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ "Φαρισαίου καὶ τοῦ Τελώνου" παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Τελώνης ἐξεδήλωσε γνήσιον πνεῦμα μετανοίας καὶ ἐπιθυμίαν νὰ εὐαρεστήσῃ εἰς τὸν Θεόν. Ἐταπείνωσεν αὐτὸν, ἀνεγνώρισε τὰς ἁμαρτίας του, καὶ ἐζήτησε θεῖον ἔλεος, καὶ οὗτος κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ πλέον δεδικαιωμένος παρὰ ὁ καυχηματίας Φαρισαῖος, διότι

" Ὁ ὑψώνων ἑαυτὸν θὰ ταπεινωθῇ, ὁ δὲ ταπεινώνων ἑαυτὸν θὰ ὑψωθῇ." ΛΟΥΚ. ιη:10-14.

Οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐλκυσόμενοι καλοῦνται ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς τὰ βήματα τῆς αὐτοθυσίας, νὰ ἀναλάβωσι τὸν σταυρὸν των καὶ νὰ

ἀκολουθήσωσι τὸν Ἰησοῦν μέχρι θανάτου. Τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τοιαύτην ὁδὸν εἶναι δύσκολος καὶ δαπανηρὰ. Ὁ Ἰησοῦς ἀνεφέρθη περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ὅτι εἶναι "στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός". ΜΑΤΘ. ζ: 13, 14. Πλὴν ὅμως θεία ἀρωγὴ παρέχεται εἰς τοὺς ἀποφασίσαντας ν' ἀκολουθήσωσι τὰ ἴχνη τοῦ Ἰησοῦ. Ἐπιπροσθέτως δεόν νὰ ἐνθυμῶνται, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ αὐτοὺς καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οὐδεμίαν δοκιμασίαν ἣτις θὰ εἶναι ἀνυπόφορος εἰς αὐτοὺς, καὶ ἡ ἀγάπη Του θὰ ἐκχυθῇ τόσον πλουσίως εἰς τὰς καρδίας των, ὥστε νὰ αἰσθάνωνται ἀνάπαυσιν καὶ χαρὰν εἰς πᾶσαν ὥραν ἀνάγκης. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδὲν μέρος τοῦ πεπτωκότος γένους εἶναι ἄξιος τοιαύτης ἐξυψωμένης κλήσεως. Εἰς τοὺς πιστοὺς εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ὅρους τῆς ἁνῶ κλήσεως θὰ ἐπιδαψιλευθῇ "δόξα τιμὴ καὶ ἀθανασία" καὶ θὰ βασιλεύσωσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη, συμμετέχοντες μετὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν μέλλουσαν συμφιλίωσιν τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς Καινῆς Διαθήκης. ΡΩΜ. β: 7, ΑΠΟΚ. κ: 6.

Ἐν τούτοις, ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀγάπῃ Του ἔκαμε προμήθειαν ἐκ τῆς ὁποίας τὰ ἀτελῆ μας ἔργα εἶναι εὐπρόσδεκτα εἰς Αὐτὸν—"θυσία ἁγία καὶ εὐάρεστος" ἔγραψεν ὁ Παῦλος. ΡΩΜ. ιβ: 1. Αὕτη ἡ προμήθεια εἶναι ἡ ἀπολυτρωτικὴ θυσία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἣτις λογαριάζεται εἰς τὸν ἀφωσιωμένον ἀκόλουθον τοῦ Χριστοῦ, ἵνα καλύψῃ τὰς ἁμαρτίας του καὶ οὕτω καταστήσῃ αὐτὸν καθαρὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Αὐτῇ ἡ ἀξία τοῦ Χριστοῦ λογίζεται ἐπὶ βάσεως πίστεως. Ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν κάμνει αὐτὸν τέλειον, ἀλλ' ὁ Θεὸς μᾶς δέχεται ὡς τελείους ἐνεκεν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ, συμβολικῶς ἀναφερομένης, ὡς ἔνδυμα δικαιοσύνης καλύπτον τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἀκολουθοῦ τοῦ Χριστοῦ. ΗΣΑ. ξ: 10.

ΠΙΣΤΙΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ

Δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερεντείνωμεν τὴν ζωτικὴν σπουδαιότητα τῆς πίστεως σχετικῶς μὲ τὴν ἀποδοχὴν μας ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ τί λέγει ἡ

Γραφή; "Καὶ ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην." ΡΩΜ. δ:3. Ἐν-
ταῦθα λέγεται εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἡ πίστις τοῦ Ἀβραὰμ
ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην. Τοῦτο δὲν
παρέσχεν εἰς αὐτὸν ζωὴν, ἀλλ' ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν
θέσις φιλίας μὲ τὸν Θεόν. ὁ Θεὸς ἐπραγματεύθη μὲ
αὐτὸν καὶ ἠυλόγησεν αὐτὸν κατὰ θαυμαστὸν τρόπον
ἐνεκεν τῆς σταθερᾶς πίστεώς του.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν διὰ τοὺς ὑπὸ
τοῦ Κυρίου καλουμένους κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦ-
τον Αἰῶνα, ἐπειδὴ εἶναι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ὅπως
καταθέσωσι τὴν ζωὴν των ἐν θυσία, ὡς ἔκαμεν ὁ Ἰ-
ησοῦς καὶ τότε μόνον, ὅταν αἱ θυσίαι των γίνωσι
δεκταί. Οὐχὶ μόνον αἱ θυσίαι των δεόν νὰ κατασ-
τῶσιν εὐπρόσδεκτοι, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι "ζῶσαι
θυσίαι." ὡς μέλη τοῦ πεπτωκότος γένους εἴμεθα
πάντες ὑπὸ καταδίκην θανάτου καὶ συνεπῶς ἀδυνα-
τοῦμεν νὰ προσφέρωμεν ἑαυτοὺς ζῶσαν θυσίαν, ἐκ-
τὸς τῆς προμηθείας ἣν ὁ Θεὸς ἔκαμε τοῦτο δυνατόν
χάριν ἡμῶν καὶ αὕτη ἡ προμήθεια εἶναι ἡ ζωοδοτι-
κὴ ἀξία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν,

" Ἐπειδὴ πάντες ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦνται δὲ δωρε-
ὰν μὲ τὴν χάριν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπολυτρώ-
σεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ
Θεὸς προέθετο μέσον ἐξιλεώσεως διὰ πίσ-
στεως, ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, πρὸς φανέρω-
σιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν ἄφεσιν
τῶν προγενεστέρων ἀμαρτημάτων διὰ τῆς
μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, πρὸς φανέρωσιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ,
διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς δίκαιος καὶ νὰ δικαι-
ώνη τὸν πιστεύοντα εἰς τὸν Ἰησοῦν."

ΡΩΜ. γ: 23-26.

NEA ΚΤΙΣΜΑΤΑ

Εἰς B.ΚΟΡ. ε:14,15, ὁ Παῦλος ἀναφέρει ἐν τῶν
ἐλατηρίων τὸ ὁποῖον ὠθεῖ εἰς πλήρη καθιέρωσιν ἐκ

μέρους ἐκείνων οἵτινες κέκτηντε τὴν ἐγκάρδιον ἐκτίμησιν πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸ ἐξιλεω-
τικὸν Του ἔργον. Ἐγραψεν,

" Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς. Διότι κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ἐάν εἰς ἐπέθανεν ὑπὲρ πάντων, ἄρα οἱ πάντες ἀπέ-
θανον, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν."

Ὁ Παῦλος ἐπὶ πλέον ἐξηγεῖ, ὅτι οἱ καταλήξαν-
τες εἰς τοῦτο τὸ συμπέρασμα καὶ οἱ ἀνταποκριθέν-
τες εἰς τὰς ἐπιρροὰς τῆς θείας ἀγάπης διὰ τῆς ἀ-
φοσιώσεως τῆς ζωῆς των εἰς τὸ νὰ πράττωσι τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἤδη "ἐν Χριστῷ" μέλη τοῦ
σωματὸς Του, καὶ ὡς τοιοῦτοι εἶναι "ΝΕΑ ΚΤΙΣΜΑΤΑ"
ἐδ. 17. Εἰς τούτους, τὰ παλαιὰ παρῆλθον- αἱ παλαι-
αὶ φιλοδοξίαι καὶ τρόποι ζωῆς- τὰ πάντα δὲ ἔγει-
ναν νέα. Οὗτοι ἤδη ἀπέκτησαν νέαν ἀποψιν ζωῆς.
Ἐχουσι προσπορισθῇ νέους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς
δι' οὓς ἀγωνίζονται, καὶ νέον ἔργον πρὸς δράσιν.

Καὶ τοῦτο τὸ ἔργον εἶναι ἐν συνεργασίᾳ μὲ
τὸν Κύριον. Ἀναγινώσκομεν εἰς ἐδ. 18, 19,

" Τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις δι-
ήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονί-
αν τῆς διαλλαγῆς-συμφιλιώσεως- δηλονότι
ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ, διαλλάσων τὸν
κόσμον πρὸς ἑαυτὸν, μὴ λογαριάζων εἰς ἑ-
αυτοὺς τὰ πταίσματα αὐτῶν καὶ ἐνεπιστεύ-
θη εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς."

Εἶναι διὰ μέσου τῆς πιστῆς χρήσεως "τοῦ λό-
γου τῆς συμφιλιώσεως" τὸ ὅτι ὑπηρετοῦμεν ὡς "πρέ-
σβεις τοῦ Χριστοῦ". Καὶ πόσον ἐπαναβεβαιωτικαί
εἶναι αἱ Γρσφαὶ αἵτινες δεικνύουσιν, ὅτι οὕτω

δυνάμεθα νὰ ὑπηρετήσωμεν εὐαρέστως τὸν Θεὸν μέσῳ
τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ.

ἩΔΗ ΜΟΝΟΝ " ΜΙΚΡΟΝ ΠΟΙΜΝΙΟΝ."

Κατὰ τὸν παρόντα Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα συγκριτικῶς μόνον ὀλίγοι "μικρὸν ποιμνιον" εὐηργετήθησαν ὑπὸ τῆς διακονίας τῆς συμφιλιώσεως. Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς, ὡς πρέσβεις Χριστοῦ, νὰ συμμερισθῶμεν εἰς ταύτην τὴν διακονίαν κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν, ἵνα δυνηθῶμεν, διὰ μέσου τῆς εἰς αὐτὴν πιστότητος, ἀποδείξωμεν τὴν ἀξιότητά μας εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ μέλλοντος μεγάλου ἔργου, φέροντες εἰς πέρας τὸ ἄγγελμα τῆς συμφιλιώσεως εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος. Μόνον διὰ τῆς πιστότητος εἰς τὰ μικρὰ πράγματα σήμερον, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ μεγαλεῖτερον ἔργον τῆς αὔριον.

Καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν, διότι δὲν εἶναι μόνον "τὸ μικρὸν ποιμνιον" τούτου τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος οἵτινες εὐλογοῦνται καὶ σώζονται, ἀλλ' ὡσαύτως μεσῳ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ κόσμου ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας, πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης θὰ εὐεργετηθῇ ἐλευθερουμένη ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. ΡΩΜ. η: 19-22.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

Ἀβραάμ, φίλε Θεοῦ, τὸν Ἰσαὰκ παράλαβε θυσίαν
για νὰ φέρῃς,
Εἰς τοῦ Μωρηὰ τὴν κορυφὴν, ἐκεῖ σὲ Μὲ, θὰ τὸν
προσφέρῃς.
Μονογενὴς, κ' ἀγαπητὸς, εἰς σὲ, καὶ εἰς τὴν
Σάρρα,
Τὸ ξεύρω εἶν' ὁ Ἰσαὰκ, εἶναι κορυφὴ λαχτάρου.

---ooo---

Πρωτὶ πρωτὶ ἔξεκίνησε, κ' ἐφόρτωσε τὰ ξύλα εἰς
τὴν ὄνον,
Εἰς τὸν Μωρηὰ πορεύεστε, χωρὶς νὰ χάσῃ χρόνον.
Στοὺς πρόποδας σταμάτησε, ἐκεῖ τοῦ δούλους του
ἀφήνει,
Τὸν Ἰσαὰκ παρέλαβε, τὰ ξύλα, στὸν ὦμον του τὰ
δίνει.

---ooo---

Πορεύονται στὴν κορυφὴν, θυσιαστήριον μαζὺ κατα-
σκευάζουν.
Κ' ὁ Ἰσαὰκ κ' ὁ Ἀβραάμ, κ' οἱ δυὸ, πολλὰ στὸν νοῦν
τοὺς βάζουν.
Ρωτάει ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἀβραάμ, μὲ ἄκραν ἀπορία!
Πᾶτερ, τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα, ποῦ εἶναι ἡ θυσία;

---ooo---

Θὰ προμηθεύσῃ ὁ Θεὸς, πλὴν δώσε μου, τὰ χέρια νὰ
σοῦ δέσω,
Καὶ στὸ θυσιαστήριον, θυσίαν στὸν Θεόν, ἐσένανε
θὰ θέσω.
Τὰ χέρια δίδει ὁ Ἰσαὰκ, ἄφωνος ὡς ἀρνίον,
Καὶ ἑαυτὸν προσέφερεν στὸ βούλευμα τὸ θεῖον.

---ooo---

Σηκώνει ὁ Ἀβραὰμ τὴν μάχαιραν, θυσίαν νὰ προσφέ-
ρη.

Φωνὴ ἠκούσθη ἐξ οὐρανοῦ, καὶ στάθηκε τὸ χέρι.
"Μὴ βλάβῃς Ἀβραμ τὸ παιδί, ἰδοὺ, ὁ ἄμνός στόν

θάμνο,
Ἐγνώρισα τὴν πίστιν σου, καὶ λύτρωσιν θὰ κάμω."

---ooo---

Εἶδεν ὁ Ἀβραὰμ, καὶ χάρηκε, Ὁ Ἰσαὰκ θαυμάζει!,
Ἡ μέθοδος ἦτο σκληρά, ὁ Κύριος τοὺς πάντας

δοκιμάζει.
Ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραὰμ, κ' ἄμνός ἐθυσιάσθη,
Χριστοῦ ἡμέραν εἶδε ἐκεῖ, κ' εὐθὺς ἠγαλλιάσθη.

---ooo---

Πατὴρ πιστῶν ὁ Ἀβραὰμ, δικαίως προσεκλήθη,
Καὶ Εὐαγγέλιον χαρᾶς, ἐκεῖ διεκηρύχθη.

"Ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου, πάντες εὐλογη-
θήσονται",
Κ' ὅσοι πιστεύσουν ἐν Χριστῷ, Υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.

---ooo---

Ἐνταῦθα εἶν' ἡ ὑπομονή, κ' ἡ πίστις τῶν ἁγίων,
Ποῦ ἑαυτοὺς ἠρνήθησαν, καὶ πάντων τῶν ἐπιγείων.
Γιὰ νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστὸν, ἔστω κ' ἂν σταυρω-
θῶσι.

"Ἰνα, καθὼς ἡ κεφαλὴ αὐτῶν, νὰ συναναστηθῶσι."

AMHN.

---ooo---

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΝΑΟΥΜ

ΛΙΓΟΝ εἶναι γνωστὸν περὶ τοῦ προφήτου ΝΑΟΥΜ ὡς προσώπου. Εἶναι ἡ γνώμη πολλῶν λογίων, ὅτι ὑπερέτησε τὸν Θεὸν ὡς προφήτης μεταξὺ τοῦ χρόνου ὁπότε τὸ ἐκ δέκα φυλῶν Βασιλείον τοῦ Ἰσραὴλ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὁπότε τὸ ἐκ δύο φυλῶν Βασιλείον τοῦ Ἰούδα κατεστράφη καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤχθη ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰς Βαβυλῶνα.

Αἱ εἰσαγωγικαὶ περικοπαὶ τῆς προφητείας τοῦ Ναοὺμ ἐκθέτουσι τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἰεχωβά, τοῦ μεγάλου Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. ΝΑΟΥΜ α:1-9. Ὁ Θεὸς περιγράφεται ὡς "μακροθυμὸς" καὶ ὅμως "οὐδόλως ἄθρωνων τὸν ἄσεβη" καὶ ὅτι ἐπιβάλλει τελικῶς τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν. Ὁ Ναοὺμ ὡσαύτως περιγράφει τὸν Ἰεχωβά ὡς παντοδύναμον, ἱκανὸν νὰ φέρῃ εἰς πέρας πάντας τοὺς καλοὺς Του σκοποὺς καὶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια Αὐτοῦ οὐδὲ νὰ σταθῇ ἐνώπιόν Του.

Ὁ Ναοὺμ μᾶς βεβαιώνει ἐν τῇ περὶ Θεοῦ περιγραφῇ του ὅτι "ὁ Θεὸς γνωρίζει τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτὸν" καὶ ὅτι τῶντι εἶναι "ὄχυρμα εἰς αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως." Ὁ προφήτης φαίνεται νὰ ἐφαρμόζῃ ταύτας τὰς ἀρχὰς τῶν πραγματειῶν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν λαὸν Του, οὐχὶ ἀπλῶς εἰς ἐπιτοπίους καταστάσεις αἵτινες τότε ὑφίσταντο, ἀλλ' εἰς τὸ σχέδιόν Του ἐν τῇ ὁλότητι του. Ὁ Θεὸς ὑπόσχεται ὅτι "θλίψεις δὲν θέλει ἐπέλθῃ ἐκ δευτέρου" ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνοχῆς τοῦ κακοῦ ἐν γένει, οὕτω δεικνύων ὅτι τὸ κακὸν δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ, ἀπαξ ὁ λαὸς ἐξέμαθε τὸ πρέπον ἐξ αὐτοῦ μάθημα.

Τὸ Βασίλειον τοῦ Ἰούδα καὶ ὁ λαὸς του ἦσαν τύπος. Οἱ Βασιλεῖς των ἐκάθισαν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου. A.ΧΡΟΝ.κθ:23. Τὰς νίκας ἅς ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κατὰ τῶν ἐχθρῶν των ἐξεικονίζουσι τὰς νίκας ἅς ὁ Κύριος θὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν Του κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ θανάτου ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ναοὺμ ἐπεβεβαίωσε τὸν λαὸν τοῦ Ἰούδα, ὅτι ὁ Σενναχειρεῖμ θὰ ἐξολοθρευθῇ καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας θὰ ἀπελευθερωθῇ ἐκ τούτου τοῦ φοβήτρου τῶν Ἀσσυρίων. ΝΑΟΥΜ α:13-15. Τοῦτο ἦτο χαροποιὸν ἄγγελμα εἰς τὸν Ἰούδαν, ἀκριβῶς καθὼς τώρα ἡ ἰδρυσις τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας ὦτα διὰ νὰ ἀκούσωσι. ΗΣΑΙΑΣ νβ:7.

Ὁ Ναοὺμ προεῖπε περὶ καιροῦ ἢ ἡμέρας τῆς ἡμέρας τῆς προετοιμασίας τοῦ Θεοῦ ὅποτε "αἱ ἁμαξαι θέλουσι θορυβεῖσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς." ΝΑΟΥΜ β:2-4. Τοῦτο ἐκλαμβάνεται νὰ εἶναι περιγραφή τῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν αὐτοκινήτων. Ἴσως νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ἀμφοτέρους. Ἐν ὁποιαδήποτε ἐφαρμογῇ φαίνεται μᾶλλον νὰ προσαρμοζέται εἰς τὰ νεωτεριστικὰ μέσα τῆς ταχείας ἐπικοινωνίας ἥτις, ὡς προελέχθη προφητικῶς ὑπὸ τοῦ Ναοὺμ ἐν ὁράσει, ἦτο τρομακτικὴ. Ἀμέσως ἔπεται ζωηρά τις περιγραφὴ τῆς ριζικῆς τελικῆς ἐξαλείψεως τῆς Νινευὲ καὶ τῆς Ἀσσυρίας, πιθανῶς νὰ ἐξεικονίζῃ τὴν ἤδη λαμβάνουσαν χώραν θλίψιν ἐφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἐπαυξανομένην κατὰ τὸ τέλος τούτου τοῦ Αἰῶνος ὡς πρὸς τὴν δριμύτητα.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΑΒΒΑΚΟΥΜ

Ὁ Ἀββακούμ ἦτο ἕτερος προφήτης ὅστις ὑπῆρξε κατὰ τὴν περίοδον ἀκριβῶς πρὶν τῆς καταστροφῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ εἰς Βαβυλῶνα. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἔξῃ μακρὰν τοῦ Κυρίου. Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ οἰκτρῶς παρεβιάσθη καὶ ὁ Ἀββακούμ ἐμφανῶς ἐστεναχωρήθη. ΑΒΒ.α:1-4. Ὁ προφήτης ἐμφανῶς ἐθλίβετο διότι ὁ Κύριος καθὼς ἐφαί-

νετο δὲν ἔδιδε προσοχὴν εἰς ταύτην τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν.

Τότε ὁ Κύριος ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Ἀββακούμ ὅτι ἐπρωτίθετο νὰ τιμωρήσῃ τὸν λαὸν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Χαλδαίων ἢ Βαβυλωνίων. ABB. α:5-11. Ὁ προφήτης δὲν κατενόησε τοῦτο καὶ ἠπόρει διατὶ ὁ Κύριος νὰ χρησιμοποιοῖ τοὺς Βαβυλωνίους, οἵτινες ἦσαν ἔτι μᾶλλον ἄδικοι ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, διὰ τὴν τιμωρίαν των. ABB. α:12-17. Ἀποῦ δὲ ἐξεφράσθη εἰς τὸν Κύριον περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, ὁ Ἀββακούμ εἶπεν, ὅτι θὰ ἴστατο ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς του νὰ ἴδῃ τί ὁ Κύριος θὰ ἀπῆντα εἰς αὐτὸν. ABB. β:1.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκείνη ἢ καλῶς γνωστὴ προφητεία τῆς ὁράσεως ἣτις θὰ ἐγράφετο ἐπὶ πινακιδίων καὶ θὰ ἀπλοποιεῖτο, ὥστε ὁλος ὁ λαὸς Του νὰ δύναται νὰ ἐννοήσῃ. ABB. β:2-4. Ὁ προφήτης Ἀββακούμ ἐζήτει πληροφориᾶς ἐπὶ ἐπιτοπίων ὑποθέσεων, ἀλλ' ὁ Κύριος ἐν τῇ ἀπαντῇ Του μετετόπισε τὴν ὑπόθεσιν ἐξ ἐκείνης τῆς περιωρισμένης σκηνῆς ἢ θέας καὶ παρέσχε βεβαιώσιν περὶ μέλλοντος τινὸς χρόνου ὁπότε ὁ λαὸς Του θὰ κατενόει τὸ σχέδιόν Του σχετικῶς μὲ τὴν ανοχὴν τοῦ κακοῦ ἐν γένει καὶ καθ' ὅλους τοὺς διαρρευσαντας Αἰῶνας.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ "ὄρασις" ἦν ὁ Ἀββακούμ ὠδηγήθη νὰ γράψῃ καὶ νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν ἐπὶ πινακιδίων προωρίζετο νὰ ἐκτεθῇ οὕτως ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, ἐπειδὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται εἰς αὐτὴν καὶ κάμνει ταύτην τὴν ἐφαρμογὴν. EBP. ι:37-39. Εἶναι λογικὸν τὸ συμπεραίνειν, ὅτι αὕτη ἡ "ὄρασις" ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ὡς ἐν συνόλῳ, καὶ τὸ ὅποιον τόσον εὐκρινῶς ἐσχεδιάσθη εἰς ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ "Χάρτου τῶν Αἰώνων." Αἱ ἀλήθειαι τούτου τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ ἤχθησαν ὁμοῦ μὲ εὐκτατον διευθέτησιν κατὰ πρώτην φοράν ὡς "τροφή ἐν καιρῷ" εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῆς τῆς ἰδίας προφητείας τοῦ Ἰησοῦ. ΛΟΥΚ. ιβ: 17,42.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀββακούμ ὡς προ-

φήτου ἦτο πολὺ ἐπικίνδυνος, καὶ ὁ Κύριος δὲν παρεσχεν βεβαίωσιν, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπερχόμεναι θλίψεις θὰ ἀπετρέποντο, τοῦ σπουδαίου λόγου ὅντος, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἐδείκνυε κλίσεις πρὸς μετάνοιαν, οὐδὲ διαθέσιν νὰ ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον καὶ τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης. Οὐχ' ἦττον ὅμως ὁ προφήτης ἦτο ἀκράδαντος εἰς τὴν πίστιν του καὶ ἀποφασίζωνος νὰ ἐξασκήσῃ ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὸν Κύριον, ἀνεξαρτήτως τῶν ταλαιπωριῶν αἰτινες δυνατόν νὰ ἐπήρχοντο ἐπ' αὐτὸν. Εἰς τὰ τελευταῖα ἐδάφια τοῦ βιβλίου του παρέχει ὠραίαν ἔκφρασιν τῆς πίστεώς του. ABB. γ: 17-19.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΣΟΦΟΝΙΑΣ

Ὁ Σοφονίας ὑπηρέτησεν ὡς προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Βασιλείας τοῦ Ἰωσίου, Βασιλέως Ἰουδα. Τὸ πλεῖστον τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ ἀφοσιώνεται εἰς ἀποδοκιμασίας ἐν τῷ λαῷ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Ἐθνους, ὡς ἐπίσης, εἰς ἕτερα εἰδωλοατρικὰ Ἐθνη πέριξ τῆς Παλαιστίνης. Ἐντούτοις, ὡς συνειθίζεται εἰς πολλὰς προφητείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὑπάρχει συγχωνεύσις τις προρρήσεως θλίψεων αἰτινες ταχέως θὰ ἐπήρχοντο καὶ επιτοπίως ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν γειτονικῶν Ἐθνῶν, ὡς ἐπίσης, μεγάλης ἐκτάσεως προφητεῖαι, αἰτινες θὰ ἐλαμβάνον χωρὰν ἐπὶ ὅλων τῶν Ἐθνῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρωίμων ἐτῶν τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας. ΣΟΦ. α: 7,8, 14-18.

Ὁ Σοφονίας περιγράφει ἐν συμβολικῇ γλώσσῃ, ἐκεῖνο ὅπερ ὁ προφήτης Δανιὴλ ἀναφέρει ἀπλῶς ὡς "καιρὸν θλίψεως ὅστις οὐδέποτε ἔγεινεν ἀφότου ὑπῆρξεν ἔθνος." ΔΑΝ. ιβ:1. Ὁ Σοφονίας παρέχει ἐτέραν περιγραφὴν τῆς μεγάλης θλίψεως μεθ' ἣν λήγει ὁ παρὼν αἰὼν, καὶ σημειώνει ὅτι περιλαμβάνει συνάθροισιν Ἐθνῶν. ΣΟΦ. γ:8. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος τὰ ἔθνη ἔχουσι "συναθροισθῆ" ὡς εἶναι σήμερον. Οὐσιωδῶς ἕκαστον ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς μικρὸν ἢ μέγα συνηνῶθη ποσκολ-

λούμενον ἐκατέρωθεν τῶν δύο ἀντιμαχομένων μεγάλων ὁμάδων, ἐλπίζων ν' ἀποτρέψῃ τὸν πόλεμον δι' ὀγκώδους ἐπιδείξεων δυνάμεως, καίτοι δὲ δὲν προβαίνουσιν εἰς ἔμπρακτον ἐχθροπρακτικὸν πόλεμον, τοῦτο εἶναι διότι ἀπεχθάνονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταστροφῆς ἀναριθμῶν ἐκατομμυρίων ἀθῶν ἐκ τοῦ κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι θὰ ἦτο "καιρὸς μεγάλης θλίψεως" τόσον ὀριμεῖα θλίψις, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐκκολοβοῦντο ἡ εἰς δὲν συνετέμνοντο οὐδεμία σὰρξ θὰ ἐσώζετο. MATΘ. κδ: 21, 22. Ἐν τούτοις ὅμως ὁ Ἰησοῦς μᾶς βεβαιώνει, ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς μεγάλης θλίψεως θὰ συντμηθῶσι καὶ ἐν τῇ προφητεία τοῦ Σοφονία εὐρίσκομεν, ὅτι ἡ συμβολικὴ γῆ ὅταν καταστραφῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ "ζήλου" τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν Εβραϊκὴν, ὁ Κύριος μετὰ ταῦτα "θέλει ἀποκαταστήσει εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθάραν διὰ νὰ ἐπικαλῶνται πάντες τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν αὐτὸν ὑπὸ ἑνα ζυγόν." ΣΟΦ. γ: 8, 9. Τοῦτο σαφῶς δεικνύει, ὅτι πᾶσα σὰρξ δὲν θὰ καταστραφῇ, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ λαὸς ἐνταῦθα μετὰ τὴν θλίψιν καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῶν πρακτόρων τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ θὰ φωτίσῃ αὐτοὺς καὶ θὰ χρηργήσῃ εἰς αὐτοὺς εὐκαιρίαν νὰ ἐπικαλῶνται καὶ ὑπηρετῶσι τὸν Θεόν. Ἡ προφητεία τελειώνει μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς λήξεως τῆς ὑποταγῆς τοῦ φυσικοῦ Ἰσραὴλ εἰς τοὺς ἐχθροὺς του καὶ ὅτι θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς, ὅταν συνάξῃ αὐτοὺς, "ὀνομαστοὺς καὶ ἐπαινετοὺς μεταξὺ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς." ΣΟΦ. γ: 20.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΑΓΓΑΙΟΣ

Ἀγγαῖος, ὁ δέκατος ἐκ τῶν μικροτέρων προφητῶν, ἐγεννήθη ὅταν τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ εὐρίσκετο εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Βαβυλῶνος. Συνώδευεν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐξορίστους ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην ὑπὸ τὸ διάταγμα τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Κύρου. Τοῦτο τὸ διάταγμα ἐξουσιοδότηι τὴν ἐπα-

νοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ. ΕΖΡΑΣ α: 1-4. Όταν ἐπέστρεψαν, τὸ ἔργον τῆς ἐπανοικοδομῆς τοῦ Ναοῦ ἤρχισεν ἐμφανῶς με ἐνθουσιασμόν. Ἀλλὰ τότε ὑπῆρχεν ἀντίστασις καὶ τὸ ἔργον ἀνεβλήθη διὰ τινα ἔτη. Φαίνεται ὅτι τὸ κύριον προνόμιον τοῦ προφήτου Ἀγγαίου, ὡς ὑπηρετοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνέκειτο εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐπανοικοδομήσιν τοῦ Ναοῦ, καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου αἱ προσπάθειαι τοῦ ἦσαν ἐπιτυχεῖς. ΑΓΓΑΙΟΣ α: 2, 8. Διὰ μέσου τοῦ Ἀγγαίου ὁ Κύριος ὑπέδειξεν εἰς τὸν λαόν, ὅτι ἡ ἔλλειψις τῆς εὐτυχίας εἰς τὸν λαόν ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος ὡφέλιμο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι παρεμέλησαν τοῦτο τὸ σπουδαῖον ἔργον τῆς ἐπανοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ.

Καθὼς πολλάκις συμβαίνει με ἄλλους προφῆτας τοῦ Κυρίου, φαινομενικῶς τὰ ἀγγέλματα των κατευθύνοντο εἰς ἁμέσους καταστάσεις καὶ εἶναι ἐπιτόπια πράγματα κατὰ θέσιν ἐκφράσεως, ἀλλ' ἐπεκτείνονται ὥστε νὰ ἐμπερικλείωσι σπουδαίας ἀποψεις τοῦ θείου σχεδίου διὰ τὸν κόσμον συνολικῶς, ὡς τοῦτο τὸ σχέδιον διεξάγεται διὰ μέσου τοῦ ἐπαγγελθέντος Μεσσίας. Οὕτω λοιπὸν ἡ προφητεία τοῦ Ἀγγαίου ἐπεκτείνεται πέραν τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν συμπατριωτῶν του νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπανοικοδομῆς τοῦ τυπικοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, τ. ἔ. εἰς προφητείαν ἀναφορικῶς με τὴν δόξαν τοῦ ἀντιτυπικοῦ Ναοῦ. ΑΓΓ. β: 3, 6-9.

Οἱ Ἰσραηλῖται ἦσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν Βαβυλῶνι δι' ἑβδομήκοντα ἔτη, ἀλλὰ καθὼς φαίνεται ὑπῆρξαν τινὲς προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν μεταξὺ αὐτῶν οἵτινες ἐνεθυμοῦντο τὴν δόξαν τοῦ ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος προτέρου κτισθέντος Ναοῦ. Οὗτοι οἱ πρεσβύτεροι μεταξὺ αὐτῶν ἠρωτήθησαν νὰ κάμωσι σύγκρισιν μεταξὺ τῆς δόξης τοῦ πρώτου Ναοῦ καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ τότε νεωστὶ κτιζομένου. Περί τῆς ἀπαντήσεως των ὁ Ἀγγαῖος δὲν ποιεῖ μνείαν. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως, εἶναι ἡ γενικὴ γνῶμη ἱστορικῶν, ὅτι ὁ ἐπανακτισθεὶς Ναὸς κατὰ πολὺ ἔστερεῖτο τοῦ με-

γαλείου τοῦ Ναοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος κτισθέν-
τος, μολοντοῦτο ἀναγινώσκομεν, ὅτι,

"Ἡ δόξα τούτου τοῦ οἴκου θέλει εἶσθαι
μεγαλειτέρα τῆς τοῦ πρώτου." ΑΓΓ.β:9.

Τοῦτο παρέχει εἰς ἡμᾶς τὴν κλεῖδα, ὅτι ὁ "ἔσχα-
τος οἶκος" ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος δὲν εἶναι ὁ
ἐπανοικοδομηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ τῆς ἐν-
θαρρύνσεως τοῦ Ἀγγαίου, ἀλλ' ὁ ἀντιτυπικὸς Ναὸς
τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκ τοῦ Χριστοῦ αποτελούμενος καὶ τῆς
ἐκκλησίας Του. Α.ΠΕΤΡ. β:5.

Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ἀγγαίου εἰς χρόνον ὅποτε ὁ Κύ-
ριος θὰ ἔσειε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν καὶ ὡσαύ-
τως "πάντα τὰ ἔθνη" εἶναι προφητεία ἀνήκουσα εἰς
τὴν μεγάλην θλίψιν μεθ' ἣν ὁ Εὐαγγελικὸς Αἰὼν θὰ
ἐτελειώγῃ. Ἐπακολούθως εἰς τὴν θλίψιν ταύτην λαμ-
βάνει χώραν ἡ ἰδρύσις τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ λειτουργία τῆς χάριν τῆς εὐλογίας ὅλων τῶν
φυλῶν τῆς γῆς. Θὰ εἶναι αὕτη ἡ Βασιλεῖα τοῦ Μεσ-
σίου ἣτις θὰ κάμῃ οὕτως ὥστε ἡ ἐπιθυμία πάντων
τῶν Ἐθνῶν θὰ ἐλθῇ. ΗΣ. κε:6-9, ΑΓΓ. β:7.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Ὁ προφήτης Ζαχαρίας ὑπηρετήσας τὸν Κύριον ὡς
προφήτης ταυτοχρόνως μὲ τὸν Ἀγγαῖον. Καθὼς καὶ ὁ
Ἀγγαῖος οὕτω καὶ ὁ Ζαχαρίας ἐπίσης ἦτο ἐξωρισ-
μένος εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Μία τῶν ἀποδοθέντων ὑπη-
ρεσιῶν ὑπὸ τοῦ Ζαχαρίου, ὡς καὶ τοῦ Ἀγγαίου, ἦτο
ἡ διέργεσις τοῦ λαοῦ ν' ἀναλάβωσι τὴν διεκπεραιώ-
σιν τῆς ἐπανοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ. Εἶχε στενὴν
συνάφειαν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν μέγαν ἱερέα, μὲ τὸν
Ζοροβάβελ, ἄρχοντα τοῦ Ἰούδα, ὅστις διηθύνη
τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ. ΖΑΧ.δ:8.

Καθότι οἱ Ἰσραηλῖται μὲν εἶχον ἐπιστρέψει
ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος ἦτο ὁ προσαρμό-
ζων καιρὸς προφητείας σχετικῶς μὲ περίοδον ὅποτε
θὰ ἐπέστρεφον ἐκ κατὰ πολὺ ἐκτενεστέρας αἰχμαλω-

σίας, ἥτις θὰ ἐλάμβανε χώραν μεταξὺ πάντων τῶν ἔθνων καὶ ἡ ὁποία καθὼς γνωρίζομεν θὰ διήρκει πλέον τῶν δεκα ὀκτὼ Αἰώνων. Ἐπειδὴ αὕτη ἡ ἐσχάτη μεγαλειτέρα ἐπιστροφή θὰ συνέβαινε μὲ τὴν ἱδρυσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Μεσσίας, αἱ συνέπειαι σχετικῶς μὲ τὰς ἐπιδαψιλευόμενας εὐλογίας διὰ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὅλον τὸν κόσμον, ἦσαν βαθύτεραι κατὰ τὸν χαρακτήρα. ZAX. η:6-8, 13-17.

Αἱ προφητεῖαι δεικνύουσιν, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελικῆς ἐπανόδου τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας θὰ συνέβαινε μεγάλη ἀντιστάσις ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ζαχαρίου ὁ Κύριος ὑπόσχεται τελικὴν ἀπελευθέρωσιν. ZAX. ιβ:9, ιδ: 1-9. Καθίσταται εὐκρινὲς εἰς τὰς προφητείας, ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως, ὁ ἐπιστρέψας λαὸς Ἰσραὴλ, λαβὴ διαρκεῖς ἐκ τοῦ Κυρίου εὐλογίας, εἶναι ἀναγκαῖον δι' αὐτοὺς ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἁμαρτίαν των εἰς τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν πρώτην Του Παρουσίαν, καὶ ὁ Ζαχαρίας προεῖπεν ὅτι θὰ πράξωσι τοῦτο. ZAX. ιβ:10.

Ἀλλ' ἅπαξ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν χώραν των καὶ λάβωσι τὰς παρὰ Κυρίου εὐλογίας τῆς Βασιλείας μὲσω τῆς συνεργασίας των μὲ τοὺς πράκτορας τῆς Βασιλείας, ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ θὰ σημειωθῇ καλῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῶν ἄλλων ἔθνων καὶ θὰ ἐκζητήσωσιν ὁμοίας εὐλογίας καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς. ZAX. η:21-23. Ὁ Ζαχαρίας ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ προεῖπῃ τὴν περιπτῶσιν ὅποτε ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ ὄνου καὶ ἐπευφημήθη ὑπὸ τοῦ πλήθους ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. ZAX. θ: 9,10, MATΘ. κα:4,5.

Ὁ Ζαχαρίας ἐπίσης ταυτίζει ταύτην τὴν χρονολογίαν ὡς τὸν χρόνον ὅποτε τὸ "διπλοῦν" τῆς περιόδου τῆς Ἑθνικῆς τιμωρίας των θὰ ἤρχιζεν ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ Ἰησοῦς ἐπεβεβαίωσε τοῦτο, ὅποτε κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν εἶπεν, ὅτι ὁ οἶκος αὐτῶν θὰ ἀφῆνετο "ἔρημος." ZAX.θ:12, MATΘ. κγ: 37,38.

Τὸ ὅτι θὰ ὑπῆρχε τοιοῦτον "διπλοῦν" περιόδου τιμωρίας ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου ὑπὸ μιᾶς τῶν προφητειῶν του σχετικῶς, μὲ τὴν ἐπισύναξιν των εἰς τοῦτο τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος. ΙΕΡ. ις:14-18. Ὁ Ἡσαΐας προεῖπε τὸν χρόνον ὅποταν τοῦτο τὸ "διπλοῦν" θὰ ἐπετελεῖτο. ΗΣΑΙΑΣ μ:1,2.

Ὁ Ζαχαρίας προεῖπεν, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ οἱ πόδες τοῦ Κυρίου θὰ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν καὶ ὅτι τὸ ὄρος θὰ ἐχώριζε, σχηματίζων οὕτω ἐν τῷ μεταξὺ κοιλάδαν ἐξ ἧς θὰ ἔρρεον ζῶντα ὕδατα. Αὕτη ἡ προφητεία, φυσικὰ, εἶναι συμβολικὴ. Ἰδε Δον Τομον Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΑΡΜΑΓΕΔΔΩΝΟΣ Σελ. 585-591. Οὗτος θὰ εἶναι ὁ καιρὸς ὅποτε ὁ Κύριος θὰ εἶναι Βασιλεὺς ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς. Θὰ εἶναι ἡμέρα, ὁ προφήτης ἔγραψε, καθ' ἣν κατὰ μέρος θὰ εἶναι λαμπρά, καὶ κατὰ μέρος σκοτεινὴ. ΖΑΧ. ιδ:4-9. Τοῦτο ἐνσηγεῖται ὅτι ἡ διαφώτισις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ ἐν γένει λαοῦ θὰ ἀπαιτήσῃ ὁλόκληρον τὴν Χιλιετὴ Βασιλείαν. Οὐχί, παρὰ ἐωσότου τὸ ἔργον συντελεσθῇ, συμπαραλαμβανομένου καὶ τῆς ἀφυπνίσεως καὶ διαφωτίσεως ὅλων τῶν νεκρῶν, τότε τὸ ἔργον πλήρως θέλει ἐπιτελεσθῇ.

Θὰ εἶναι οὐσιῶδες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν διὰ πάντα τὰ ἔθνη νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐξουσίαν τῆς Βασιλείας, ἀναφερομένην εἰς ταύτην τὴν προφητείαν ὡς μέλλουσα νὰ εἶναι συγκεντρωμένη εἰς Ἱερουσαλὴμ. ΖΑΧ. ιδ: 16, 17. Θὰ ὑπάρχῃ ὡσαύτως "Νέα Ἱερουσαλὴμ" ἥτις θὰ εἶναι ἡ πραγματικὴ κυβερνῶσα πόλις ἐπὶ τῶν υποθέσεων τῶν ἀνθρώπων. Αὕτη ἡ ἐξουσία ὡσαύτως δεόν νὰ ἀναγνωρισθῇ.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΜΑΛΑΧΙΑΣ

Ὁ Μαλαχίας ἦτο ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Οὐδὲν εἶναι γνωστὸν περὶ τοῦ Μαλαχίου ὡς ἀνθρώπου. Πιστεύεται παρὰ τινῶν, ὅτι ὑπηρέτησεν ὡς προφήτης κατὰ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ὁ Νεεμίας ἐχρημάτισε διὰ δευτέραν φορὰν Κυβερ-

νήτης τῶν Ἰουδαίων. Ἐν οἷαδήποτε περιπτώσει, τοῦτο συνέβη ἑκατοντάδας τινὰς ἐτῶν πρὶν τῆς Πρώτης Ἑλευσεως τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ, ἂν καὶ ὁ λαὸς εἶχε τὸσον προσφάτως διέλθει μέσῳ σοβαρῶν διαπαιδαγωγήσεων ὡς ἐξόριστοι εἰς Βαβυλῶνα, δὲν ἦτο πιστὸν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἐπομένως δὲν ἀπελάμβανε τὰς εὐλογίας Του. Εἰς τινα καλῶς γνωστὴν περικοπήν τῆς Ἀγ. Γραφῆς, ὁ προφήτης συνιστᾷ εἰς τὸν λαὸν ν' ἀποδώσῃ τὴν δέουσαν ὑπακοήν ἣν ἐσυνθηκολόγησαν μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοκιμάσωσιν Αὐτὸν νὰ ἴδωσιν, ἂν δὲν ἀνοίξῃ τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ ἐκχέῃ τόσας εὐλογίας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ τόπος δι' αὐτάς. ΜΑΛ. γ: 7-10.

Δεόντως ὁ Μαλαχίας, ὡς ὁ ἔσχατος τῶν προφητῶν τῆς Παλ. Διαθήκης, προεῖπε τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅστις ὡς προαγγελεὺς τῆς ἐλευσεως τοῦ Κυρίου εἰσήγαγε τὸν Ἰησοῦν καὶ οὕτω τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος. ΜΑΛ. γ:1. Εἰς τὸ Τρίτον Κεφ. ἐδ. 1, ὁ Μαλαχίας ἀναφέρει δύο ἀγγελιαφόρους. Τὸ πρῶτον εἶναι ὁ ἀγγελιαφόρος ὅστις ἔπρεπε νὰ προητοιμάσῃ τὴν ὁδὸν διὰ τὸν Ἰησοῦν. Οὗτος ἦτο ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς. ΜΑΡΚΟΥ α:2,3. Ἐπειτα μεθέπεται ὁ "ἄγγελος τῆς διαθήκης". Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὅστις ὡς ὁ ἀγγελιαφόρος ἢ Μεσίτης τῆς Νέας Διαθήκης θέλει ἐπιτελέσῃ τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καταλλαγὴν-συμφιλίωσιν-. Τοῦτο τὸ ἔργον θ' ἀρχθῇ εἰς πέρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Χιλιετηρίδος, ἀλλὰ προηγουμένως προετοίμασε τὴν ὁδὸν διὰ τοῦτο εἰς τὴν πρώτην Αὐτοῦ ἔλευσιν δίδων τὴν ἀνθρωπίνην Του ζωὴν ὡς ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων.

Ἡ ἔλευσις τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ πρώτῃ Του ἐλεύσει ἦτο μεγάλη δοκιμὴ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ. ΜΑΛ. γ: 2,3. Τὸ αὐτὸ τυγχάνει ἀληθὲς περὶ τοῦ πνευματικοῦ Ἰσραὴλ εἰς ταύτην τὴν φορὰν τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας. Τὸ γεγονός τῆς παρουσίας τοῦ Μεσίου ἐδοκίμασε τὴν πίστιν τῶν ὁμολογούντων ὅτι εἶναι λαὸς Του ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος, τὸ αὐτὸ πάλιν ἐπαναλαμβάνεται

κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ Θερτισμοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ Αἰῶνος καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Χιλιετοῦς τοιούτου.

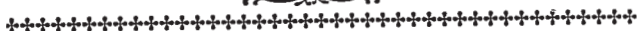
Ὁ Μαλαχίας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πονηροῦ αἰῶνος, τὸ κακὸν εὐδοκίμεῖ καὶ ὅτι τοῦτο συχνάκις ἀποβαίνει δοκιμὴ τῆς πίστεως εἰς τοὺς δικαίους. ΜΑΛ. γ:14,15. Ἐν τούτοις ὅμως, οἱ φοβούμενοι -σεβόμενοι- τὸν Κύριον καὶ οἱ λαλοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ Αὐτοῦ καὶ τῶν ἐνδόξων Του σκοπῶν χάριν τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι οἱ ἀποδέκται τῶν πλουσίων Του εὐλογιῶν. Ὁ Κύριος ἐνθυμεῖται τούτους, σπλαγχνίζεται καὶ ἀγαπᾷ αὐτοὺς καὶ παρατηρεῖ τὰς πείρας των, οὕτως ὥστε οὐδεμία βλάβη νὰ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτῶν ὡς Νέα Κτίσματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ΜΑΛΑΧΙΑΣ γ: 16,17.

Ὁ Μαλαχίας προεῖπε τὸν χρόνον τῆς Βασιλείας τοῦ Μεσσίου, ὅποτε ὁ "Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης" θέλει ἀνατεῖλῃ, φέρων εὐλογίας ἰάσεως εἰς τὸν λαόν. ΜΑΛ. δ:2. Τοῦτο θὰ εἶναι ἐν συμπαραβολῇ μὲ τὸν παρόντα Αἰῶνα ὅποτε σκότος καλύπτει τὴν γῆν καὶ ὅποτε ὁ ἀσεβὴς εὐωδοῦται. Κατὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀσεβεῖς θὰ καταπατηθῶσι. ΜΑΛ. δ:3. Ὁ Μαλαχίας προεῖπε τὴν ἔλευσιν τοῦ ἀντιτυπικοῦ Ἑλίου πρὶν τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ Κυρίου. ΜΑΛ. δ:5. Οὕτως ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου ἦτο διὰ νὰ κάμῃ ἔργον ἀναμορφωτικόν, ἐπιστρέφων τὰς καρδίας τῶν πατέρων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὰς καρδίας τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρας. Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, καθόσον τοῦτο ἦτο δυνατόν εἰς αὐτὸν νὰ κατορθώσῃ τοιοῦτον ἀναμορφωτικὸν ἔργον ἐν τῇ Ἰσραὴλ, προετοιμάζων τὸν λαὸν νὰ δεχθῇ τὸν Μεσσίαν, ἐξεπλήρωσε ταύτην τὴν προφητείαν. ΜΑΤΘ. ια:14. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἰωάννου συνολικῶς ἀπέτυχε. Ὁ Ἰσραὴλ ὡς ἔθνος δὲν μετενόησεν ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν του καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Μαλαχίου προλεχθεῖσα "κατάρρα" ἐπῆλθεν ἐπὶ ἐκείνου τοῦ ἔθνους εἰς τὸ 70-73 μ.Χ. καταστρέψασα τὸ ἔθνος καὶ διεσκόρπισε τὸν λαὸν διάπλata καθ' ὅλην τὴν γῆν.

Κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐν σαρκὶ ὁμοίως διεξῆγεν ἔργον Ἡλίου, ἀλλὰ πάλιν ὁ κόσμος δὲν μετενόησε καὶ πάλιν ἡ προρρηθεῖσα κατὰρα ἔρχεται ἐπὶ τῶν Ἐθνῶν εἰς τὸν μέγιστον "καιρὸν τῆς θλίψεως" ὃν ὁ κόσμος ἐγνώρισε ποτὲ. Ἀλλ' ὁ κόσμος θὰ ἐπιστραφῇ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ τὸν Χιλιετῆ Αἰῶνα. Καὶ τότε θὰ εἶναι ὁ πότε ὁ δεδοξασμένος ἀντιτυπικὸς Ἡλίας - ὁ Χριστὸς καὶ ἡ ἐκκλησία Του ἐξυψουμένη μετ' Αὐτοῦ διὰ νὰ βασιλεύσῃ - θὰ φωτίσωσιν ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Σατανᾶς τότε θὰ δεθῇ καὶ ἡ προσδοκία εἶναι ὅτι ἡ ἄπειρος πλειονότης τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ φῶς ὑφ' ὅρους ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους τῆς Βασιλείας καὶ οὕτω θὰ ἐξασφαλίσωσιν αἰώνιον ζωὴν διὰ παντὸς.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ

Τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν γραφομένων ὑπὸ τῶν τελευταίων μικροτέρων προφητῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς δυσареσκείας τοῦ Κυρίου μετὸν λαὸν Του ἔνεκεν τῆς δυστροπίας των. Εἰς τὰς ἐπεκτεταμένας προφητείας των προεῖπον τινα περὶ τῆς παρούσης ταχείας μεθόδου τῆς ἐπικοινωνίας, ὅτι ἡ ὁρασις τῆς ἀληθείας θὰ καθίστατο ἀπλῆ ἐπὶ πινακιδίων, περὶ τῆς παρούσης συνάξεως τῶν Ἐθνῶν καὶ τοῦ καιροῦ τῆς παγκοσμίου διαφωτίσεως ἣτις θὰ εἶπετο, περὶ τῆς ἐπιθυμίας ὅλων τῶν Ἐθνῶν ἣτις θὰ ἤρχετο, ὅτι ζῶντα ὕδατα θὰ ἀπέρρεον ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται θὰ ἀποκαθίσταντο εἰς τὴν χώραν των, καὶ ὅτι ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἀνέτειλε μετ' αὐτοῖς εἰς τὰς πτέρυγας Αὐτοῦ, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐνδιαφέροντα γεγονότα σχετικῶς μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ μεγάλου σχεδίου τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐπερχομένους Αἰῶνας.

Τὸ ρῶς τοῦ κόσμου.

ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΜΟΥ

‘Ο’ Ιεχωβά ὁ ἴδιος συνοψίζει τὴν ἄποψιν τούτων δι’ ἡμᾶς καθαρῶς καὶ μὲ καλλονήν, λέγων,

" Οὕτω λέγει, Κύριος, ὁ δημιουργὸς σου, Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάστης σου Ἰσραὴλ. Μὴ φοβοῦ, διότι ἐγὼ σὲ ἐλύτρωσα, σὲ ἐκάλεσα μὲ τὸ ὄνομά σου, Ἐμοῦ εἶσαι. "Όταν διαβαίνης διὰ τῶν ὑδάτων- ὡς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ- μετὰ σοῦ θέλω εἶσθαι, καὶ ὅταν διὰ τῶν ποταμῶν δὲν θέλουσι πλημμυρῇσει ἐπὶ σὲ -ὡς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ-. "Όταν περιπατῇς διὰ τοῦ πυρὸς δὲν θέλεις καῆ, οὐδὲ θέλει ἐξαυθῇ ἡ φλόξ ἐπὶ σὲ. Διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου. Δι’ ἀντίλυτρόν σου ἔδωκα τὴν Αἴγυπτον, ὑπὲρ σοῦ, τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Σεβά. Ἐγὼ, ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, καὶ ἐκτὸς ἐμοῦ Σωτὴρ δὲν ὑπάρχει. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, καὶ ἔδειξα, καὶ δὲν ἐστάθη εἰς ἐσᾶς ξένος θεὸς. Σεῖς δὲ Εἰσθαί Μαρτυρεῖς ΜΟΥ, λέγει Κύριος, καὶ ἐγὼ ὁ Θεός."

ΗΣΑΙΑΣ μγ:1-3,11,12.

Εἰς τὰ διάμεσα ἐδάφια τῶν ἀποκαλυπτικῶν τούτων κεφαλαίων, ὁ Κύριος ὑποδεικνύει ὅτι ἡ μέλλουσα πολιτεία Του μὲ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ θὰ μαρτυρήσῃ ὁμοίως τὴν δόξαν Του. Τὰ ἐδάφια 6, καὶ 7 ἀναγινωσκουν,

"Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν βορρᾶν Δὸς, καὶ πρὸς τὸν νότον Μὴ ἐμποδίσῃς. Φέρε τοὺς υἱοὺς μου ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς, πάντας ὅσοι καλοῦνται μετὰ τὸ ὄνομά μου. Διότι ἐδημιούργησα αὐτοὺς διὰ τὴν δόξαν μου, ἔπλασα αὐτοὺς καὶ ἔκαμα αὐτοὺς."

Τοῦτο εἶναι προφανῶς ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐπανασύναξιν τοῦ διασκορπισμένου Ἰσραὴλ, καθὼς τὰ γεγονότα ἐκπληροῦνται κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας. Ὑπάρχουν πολλαὶ προφητεῖαι αἵτινες φανερώουν ὅτι τοῦτο θὰ ἐλάμβανε χώραν κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ χιλιετοῦς αἰῶνος. Θὰ παραθέσωμεν μίαν ἐκ τῶν προφητειῶν τούτων πρὸς βεβαίωσιν.

"Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἰπεῖ πλέον, Ζῇ Κύριος ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου εἶχε διώξει αὐτοὺς, καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας σὺ τῶν.

Ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει πολλοὺς ἀλειτουργούς, λέγει Κύριος, καὶ θέλουσιν ἀλιεῦσαι αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἀποστείλει πολλοὺς κυνηγοὺς, καὶ θέλουσιν θηρεύσει αὐτοὺς."

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ις: 14-16.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ φυσικὸν σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ μεταβαίνει τώρα εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας ἐν ἀπιστίᾳ, ὑποκινούμενοι οὐχὶ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐνεκεν τῆς ἐπιθυμίας των δι' ἀσφάλειαν, δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκπληρώσεως τῆς θαυμαστῆς ταύτης προφητείας. Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ παροῦσα αὐτῶν ἔξοδος ἐκ τῶν Ἐθνῶν παραβάλλεται μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς δουλείας τῆς Αἰγύπτου. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, τὸ ἐλατήριον ἦτο ἡ φυγὴ αὐτῶν

ἐκ τῆς δουλείας, καὶ ἦτο ἕνεκεν τῆς ὀλιγοπιστίας αὐτῶν καὶ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῶν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ των τοῦ ὅτι ἐπετράπη νὰ περιπλανῶνται ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη.

Τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τὴν μετάβασιν των εἰς Παλαιστίνην ἐν ἀπιστίᾳ, καταδεικνύεται ὑπὸ τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζεκιήλ ἥτις λέγει,

" Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἐξάπαντος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ, θέλω βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ θέλω σᾶς ἐξαγάγει ἐκ τῶν λαῶν, καὶ θέλω σᾶς συνάξει ἐκ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους εἰσθε διεσκορπισμένοι, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ ἐν θυμῷ ἐκχεομένῳ. Καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῇ μέ σᾶς, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καθὼς ἐκριθην μέ τοὺς πατέρας σας ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, οὕτω θέλω σᾶς κρίνει, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω σᾶς περάσει ὑπὸ τὴν ῥάβδον, καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθήκης."

ΙΕΖΕΚΙΗΛ κ:33-37.

Πολλὰ σπουδαῖα γεγονότα φαίνονται εἰς τὴν προφητείαν αὐτὴν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐν εἶναι ὅτι κυβερνᾷ ἐπ' αὐτοῦ "ἐν θυμῷ" ἵνα ἐκτελέσῃ, ἐκτελέσῃ ταύτην. Ἡ γλῶσσα αὕτη δὲν ὑποδεικνύει ἐθελουσίαν ἐπιστροφήν, κινουμένην ἐξ ἀγάπης διὰ τὸν Θεὸν αὐτῶν. Πρῶτον, οὗτοι φέρονται "εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν". Ἡ ἔκφρασις αὐτῇ ὑποδεικνύει ὅτι, πρὸς καιρὸν ἡ ἐπιστρέψαντες, ἐξόριστοι, θὰ εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν σύγχυσιν καὶ ἀπιστίαν ὡς εἶναι οἱ περίξ λαοί. Ὁ Θεός κρίνει αὐτοὺς "πρόσωπον πρὸς πρόσωπον." Δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ κριθῇ μετ' αὐτῶν ἐὰν ὑπῆρχεν ὀλοκαρδὸς πίστις δι' Αὐτόν, καὶ εἶχον ἀποδεχθῇ τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν Λυτρωτὴν των.

Όταν, μετὰ ταῦτα οὗτοι φερθῶσιν ὑπὸ τὴν "ράβδον" τοῦ Ἰεχωβᾶ, τιμωρηθέντες, ἔρχονται τελικῶς "εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθήκης." Τοῦτο δεικνύει ὅτι, ὅταν οὗτοι ἔρχονται πρῶτον εἰς ἀποκατάστασιν ἐν Παλαιστίνῃ, οὗτοι δὲν εἶναι εἰς "σχέσιν διαθήκης μετὰ τοῦ Θεοῦ." Ὁ Ἰερεμίας εἰς τὸ 31ον κεφ. 31-34 ἐδ., μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἔρχεται καιρὸς ὅποτε ὁ Κύριος θέλει κάμει,

" διαθήκην νέαν μὲ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ μὲ τὸν οἶκον Ἰούδα."

Πλὴν τοῦτο δὲν θὰ συμβῇ, ἕως ὅτου οὗτοι ἔλθωσιν πρῶτον "ὑπὸ τὴν ῥάβδον αὐτοῦ" τῆς τιμωρίας, καὶ ὅταν μετὰ ταῦτα οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν θὰ ἔχωσιν ἀνοιχθῇ διὰ νι ἰδῶσι τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

Ἡ προφητεία τοῦ Ἰεζεκιὴλ εἰς τὰ κεφάλαια λη, καὶ λθ μᾶς δίδει νύξιν εἰς τὸ πότε τοῦτο θὰ λάβῃ χώραν. Προφανῶς ὁ Ἰσραὴλ θὰ στεραιωθῇ καὶ εὐδοκίμῃ μετὰ αὐτάρκειαν εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας ἀπὸ ὅ,τι σήμερον εἶναι, ὥστε νὰ προσελκύσῃ τὰς ὁρδὰς τῶν ἐπιδρομῶν ἐκ βορρᾶ, καὶ ἄλλων μερῶν, διὰ νὰ κάμουν συστηματικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον των. Θὰ εἶναι κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην ὅτε ὁ Θεὸς θὰ πολεμήσῃ διὰ τὸν λαὸν Του ὡς ἔκαμε τοῦτο εἰς τὰς ἀρχαίας ἡμέρας. Ἡ προφητεία δεικνύει ὅτι ὁ Ἰεχωβᾶ θὰ κριθῇ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐχθροῦ τοῦ Ἰσραὴλ,

" Ἐν λοιμῷ, καὶ ἐν αἵματι, καὶ θέλω βρέξει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὰ τάγματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τὸν μετ' αὐτοῦ, βροχὴν κατακλυσμοῦ, καὶ λίθους χαλάζης, πῦρ καὶ θεῖον." ΙΕΖ. λη:22.

Τὸ ἀποτέλεσμα τούτου θὰ εἶναι ἡ διάνοιξις τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Ἑθνῶν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὁ Ἰεζεκιὴλ διακηρύττει,

" Καὶ θέλω κάμει τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσ-

"τὸν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ δὲν θέ-
λω ἀφήσει νὰ βεβυλῶσσι πλέον τὸ ὄνομα μου
τὸ ἅγιον, καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη, ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ."
IEZ. λθ:7.

Τοιοῦτοτρόπως, καθὼς ἐδόξασε τὸ ὄνομα Του διὰ
τοῦ θαυμαστοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπολιτεύθη μὲ
τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸ παρελθόν, οὕτω θὰ γίνη καὶ πάλιν
ἐντὸς ὀλίγου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὗτοι θὰ
ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι Οἱ MARTYRES TOY, οὐχὶ διότι
εἶναι σοφώτεροι εἰς τὸ νὰ κάμουν γνωστὸν τὰς ἀρε-
τὰς τοῦ χαρακτῆρος Του, ἀλλὰ διότι, ὡς εἰς τὸ πα-
ρελθόν, θὰ προστατεύσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς, καὶ
θὰ συγχωρήσῃ τὰς παραβάσεις αὐτῶν. Ἐν ἀρμονίᾳ μὲ
ταῦτα ὁ Κύριος ἐπιπροσθέτως διακηρύττει εἰς τὸν
Ἰσραὴλ,

" Δὲν ἠγόρασας μὲ ἀργύριον κάλαμον ἀρωματικὸν
δι' ἐμέ, οὐδὲ μὲ ἐνέπλησας ἀπὸ πάχους τῶν
θυσιῶν σου. Ἀλλὰ μὲ ἐδούλωσας μὲ τὰς ἀμαρτί-
ας σου, μὲ ἐπεβάρυνας μὲ τὰς ἀνομίας σου.
Ἐγὼ, ἐγὼ εἶμαι, ὅστις ἐξαλείφω τὰς παραβά-
σεις σου ἕνεκεν ἐμοῦ. Καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῇ
τὰς ἀμαρτίας σου." ΗΣΑΙΑΣ μγ: 24,25.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπὶ πλέον σχολιάζων ἐπὶ
τῆς σκέψεως ταύτης, ὅποτε, προλέγων τὴν ἐπιστρο-
φὴν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς σχέσιν διαθήκης μετὰ τοῦ Θεοῦ,
ὅταν "τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσελθῇ," λέγει,

" καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ θέλει σωθῇ, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον, Θέλει ἐλθεῖν ἐκ Σιών ὁ Λυτρωτὴς,
καὶ θέλει ἀποστρέψῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ
Ἰακώβ. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη
πρὸς αὐτοὺς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν. Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον εἶναι ἐχθροὶ
διὰ σᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ
τοὺς πατέρας. Διότι ἀνεπίδεκτα μεταμελείας
εἶναι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Θε-

" οὐ. Διότι καθὼς σεῖς ἠπειθήσατε ποτε εἰς τὸν Θεὸν, τώρα ὅμως ἠλεήθητε ἐν τῇ ἀπειθείᾳ τούτων, οὕτω καὶ οὗτοι ἠπειθήσαν τώρα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει διὰ τὸ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοῖς. Διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισε τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀπειθειαν, διὰ τὸ νὰ ἐλεήσῃ τοὺς πάντας." ΡΩΜΑΙΟΥΣ ια: 26-33.

Ὡστε, κατόπιν τόσων αἰώνων ὑπομονῆς καὶ ἀναμονῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος δι-επαιδαγώγησε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν διασποράν αὐτῶν μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν, θὰ ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς καὶ πάλιν εἰς, ἑαυτὸν, καὶ θὰ εἰσέλθῃ εἰς σχέσιν διαθήκης μετ' αὐτῶν. Ὁ Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τοῦτο ἐν-νοεῖ ὁμοίως "ἀνάστασιν νεκρῶν" παντὸς Ἰσραὴλ, ζῶν-των καὶ νεκρῶν, ὃ δὲ Κύριος θὰ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς καὶ πάλιν ὡς μέσον τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δόξης Αὐ-τοῦ καὶ πρὸς τὰ Ἑθνη. Ὡστε, καὶ πάλιν οὗτοι θὰ γίνουν Οἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ, καίτοι, ὡς ὁ Κύριος ἐξη-γεῖ, μία ἐκ τῶν συνεισφορῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἦσαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν, αἵτινες ἀπῆλθον τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐλέους καὶ ἀγάπης Αὐτοῦ.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

ΚΑΤΑ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος τὸ φῶς τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἀπεκαλύφθη μὲ διάφορον κά-πως τρόπον. Ὅτε εἰς τὸ χωρίον ἡμῶν ὁ Κύριος εἶπεν, "Σεῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου." ΜΑΤΘ.ε:14, Οὗτος ὠμίλει εἰς τοὺς μαθητὰς Του. Ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁ-ποίαν ὁ Θεὸς θαυματουργικῶς ἀπεκάλυψε τὴν χεῖρα Αὐτοῦ διὰ προστασίαν καὶ εὐλογίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ Αὐτοῦ λαοῦ, καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἤρ-χετο εἰς τὸ τέρμα τῆς. Εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου ὁ τυπικὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ θὰ ἤκουε τοὺς μοιραίους λόγους, "Ἰδοὺ, ὁ οἶκος ὑμῶν ἀφίεται ἔρημος." Ἐκτο-τε, τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ θὰ ἔλαμπε διὰ μέσου ἄλλων ὀρ-γάνων, καὶ κατὰ διάφορον τρόπον.

Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν διευθέτησιν, ὁ Ἰησοῦς ἦτο

ὁ Ἀρχηγὸς, ὁ Ὁδηγὸς, ὁ Πρόδρομος. Οὗτος διεκήρυ-
ξεν περὶ ἑαυτοῦ, "Εγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου."
ΙΩΑΝΝ. η:12. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζεν ὅτι δὲν θὰ
διέμενεν προσωπικῶς ἐπὶ τοῦ κόσμου, καὶ ὅτι τὸ
ἔργον τοῦ Θεοῦ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς Αὐτὸν θὰ ἐξηκο-
λούθει διὰ τῶν ἀντιπροσώπων Αὐτοῦ, τῶν πρέσβειων
Αὐτοῦ. Εἰς Ἀποκάλυψιν κ:4, οὗτοι ἀναφέρονται ὡς ἐ-
κείνοι οἵτινες,

"ἀπεκεφαλίσθησαν διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ
καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ."

Ἡ γλῶσσα αὕτη φανερῶνει μαρτύριον-θανατικὴν
ἐκτέλεσιν εἰκονικῶς- ἀπάρνησιν ζωῆς διὰ τὴν ὑπη-
ρεσίαν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.
Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Εὐαγγελικοῦ
Αἰῶνος, ἡ πιστότης ὁδηγεῖ εἰς θάνατον, καὶ ἐνθαρ-
ρυνόμεθα διὰ τῆς υποσχέσεως,

"Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὶ
δῶσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς." ΑΠΟΚ. β:10.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Αἰῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς ζωῆς τῶν Ἀποστόλων, θαύματα διενηργοῦντο διὰ
τῶν ὁποίων κατεδεικνύετο ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰη-
σοῦς ἑθεράπευσεν ἀσθενεῖς, καὶ ἤγειρεν νεκροὺς.
Οἱ Ἀπόστολοι ἔκαμον ὁμοίως, πλὴν καὶ οἱ ἴδιοι ἀ-
πέθανον, καὶ εἰς τὸν παρτηρητὴν δὲν ἐφαίνετο οὐ-
δεμία ἀπόδειξις τῆς θείας προστασίας ἐπὶ τῆς ζωῆς
τῶν. Ἀληθές, ὁ Ἰησοῦς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, πλὴν ὀλί-
γοι ἐκτὸς τῶν Ἀποστόλων ἐπίστευσαν εἰς τὸ γεγονός
τοῦτο. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατῆλθεν ἐπὶ τῶν ἀναμε-
νόντων μαθητῶν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, πλὴν οἱ ἐχ-
θροὶ τῶν ἡρνήθησαν ν' ἀποδεχθοῦν πᾶν ὅ,τι εἶδον
καὶ ἤκουσαν ὡς μαρτυρίαν τῆς κραταιᾶς χειρὸς τοῦ
Θεοῦ εἰς τὰς υποθέσεις τῶν μαθητῶν. Τούναντιον,
οὗτοι ἐνοχοποίησαν τοὺς μαθητὰς ὡς "μεστοὺς ἀπὸ
γλυκὺν οἶνον." ΠΡΑΞ. β:13.

Μόλις οἱ Ἀπόστολοι ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ θανάτῳ,

πάσα ἀπόδειξις τῆς θείας προστασίας καὶ ἀγάπης ἔπαυσε, καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τῶν Αἰώνων ἐκλήθησαν ὅπως βαδίσουν τοῦ λοιποῦ διὰ πίστεως ἀποκλειστικῶς. Οὗτοι ἔγειναν ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, οὐχὶ διότι θεία εὐνοία εἶχεν ἐπιδειχθῇ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ διότι οὗτοι ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸ νὰ ἐξαγγείλουν τὸ "Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ" τὸ ὁποῖον ὁ Παῦλος διακηρύττει ὅτι εἶναι "δύναμις Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν εἰς πάντα τὸν πιστεύοντα." ΡΩΜ. α:16.

Ἡ ἐντολὴ ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ὅπως οὗτοι γίνων ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΥΤΟΥ εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου. ΜΑΤΘ. κδ:14, κη:19, ΠΡΑΞ. α:8. Εἰς τοὺς παρελθόντας Αἰῶνας ὁπότε ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἐκαλοῦντο ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΥΤΟΥ, ἦτο διότι ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν τὴν δόξαν Του διὰ θαυματουργικοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου Οὗτος ἐπολιτεύετο μετ' αὐτῶν. Εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ἐκεῖνοι οἵτινες "μαρτυροῦν" ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, κἀμνουν τοῦτο διὰ τῆς διακηρύξεως τοῦ θαυμαστοῦ σχεδίου τῆς σωτηρίας διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ὁ Ἰησοῦς ἀπεστάλη εἰς τὸν κόσμον ὅπως φέρῃ εἰς πέρας. Κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, οὗτοι δὲν λέγουν μόνον τὸ ΜΕΓΑ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ἐπίσης τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως ἐκεῖνων οἵτινες θὰ ζήσουν καὶ θὰ συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ.

Ἐπὶ πλέον, τὸ πλήρες ἄγγελμα τοῦ Εὐαγγελίου ἐμπεριέχει τὴν διακήρυξιν τοῦ μεγάλου θαύματος τοῦ μέλλοντος ὅπερ θὰ ἐξασκηθῇ ὅπως ἐγερθοῦν ὅλοι οἱ νεκροὶ, καὶ ἀποκατασταθοῦν οἱ εὐπειθεῖς εἰς τὴν τελειότητα ὡς ἀνθρώπινα ὄντα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξαγγέλλοντες τὰ γεγονότα ὅσον ἀφορᾷ τὰ θαύματα ταῦτα, Οἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ἐνισχύονται ὑπὸ τῆς γνώσεως τοῦ τί ἔλαβε χώραν εἰς τὸ παρελθὸν, διότι οὗτοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Θεὸς ὅστις ἡλευθέρωσεν τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ὅστις ἐκαθώδηγησεν αὐτοὺς ἀσφαλῶς μέσω τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἰορδάνου εἰς νικὴν ἐν Χαναάν, ὅστις ἀπέστει-

λεν ἄγγελον καὶ κατέστρεψεν τὸν στρατὸν τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ, καὶ ὅστις ἠλευθέρωσεν τοὺς τρεῖς παῖδας ἐκ τῆς φλεγομένης καμίνου, εἶναι τελείως ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀγαθὰς Αὐτοῦ ὑποσχέσεις, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Μόνον δρᾷξ ἐκ τῶν ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ πραγματικῶς εἶδον Αὐτὸν, πλὴν πιστεύουν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἐκείνων οἵτινες βεβαιοῦν τὸ γεγονός ὅτι Οὗτος "ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρὸς", ἐξυψώθη μεγάλως ὑπεράνω παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς μεγαλυσύνης ἐν ὑψηλοῖς. ΕΦΕΣ. α: 18-23, ΕΒΡ. α:3. Οὗτοι ὁμοίως ἀποδέχονται καὶ κηρύττουν τὴν ἐπὶ πλέον μαρτυρίαν τοῦ Παύλου, ἐν τῇ ὁποίᾳ διακηρύττεται ὅτι, τελικῶς,

" Πᾶν γόνυ θὰ κλίνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων."
ΦΙΛΙΠΠ. β: 9-11.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΟΥΤΟΥ τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι εὐτυχεῖς νὰ κατέξουν τὴν θέσιν ταύτην, ὡς πρέσβεις Αὐτοῦ, εἰς τὴν διευθετησιν τοῦ Ἰεχωβά, διότι οὗτοι ἀγάλωνται νὰ ὑπακούουν εἰς τὴν θεῖαν διαταγὴν ὅπως τιμοῦν τὸν Υἱὸν καθὼς τιμοῦν τὸν Πατέρα. Ἀληθῶς, οὗτοι κατανοοῦν ὅτι δὲν δύνανται νὰ τιμήσουν τὸν Πατέρα οὐδόλως, ἐκτὸς ἐὰν κάμνουν τοῦτο μέσω τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. ε:23. "Ὅστις ἔχει τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν, ὅστις δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν δὲν ἔχει." Α.ΙΩΑΝΝ. ε:12. Οὗτοι γνωρίζουν ὅτι τιμῶντες καὶ προσκυνοῦντες τὸν ἀναστάντα καὶ δοξασθέντα Ἰησοῦν, ὑπηρετοῦντες ὡς ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΥΤΟΥ, δὲν μειοῦν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διότι οὗτοι γνωρίζουν ὅτι ἡτοῦ ἡ δύναμις τοῦ ΠΑΤΡΟΣ ἣτις ἡγείρεν καὶ ὑπερύψωσεν τὸν Υἱὸν Του εἰς εἰς τὰ δεξιὰ Αὐτοῦ ἐν ὑψηλοῖς.

Ὡστε, ὡς ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ καὶ τοῦ Λόγου

τοῦ Θεοῦ, οὗτοι ἐξέρχονται μὲ ἄσματα αἴνου καὶ εὐχαριστίας ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῶν, εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ΑΓΑΠΗΝ Αὐτοῦ ὅπως ἀποστείλῃ τὸν Ἰησοῦν καὶ γίνῃ ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, αἶνον διὰ τὴν θείαν ΣΟΦΙΑΝ ἣτις ἐσχέδιασε τοιοῦτον ἀγαπητὸν σχέδιον σωτηρίας, αἶνον διὰ τὴν θείαν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ἣτις καίτοι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀθωώσῃ τὸν ἄσεβῃ, ἔκαμε προμήθειαν ν' ἀποπλύνῃ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ αἶνον διὰ τὴν ΔΥΝΑΜΙΝ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ὁποίας πᾶσα ἄποψις τοῦ ἐνδόξου Αὐτοῦ σκοποῦ ἐπεξεργάσθη καὶ ἔγεινε βεβαία.

Οὗτοι δὲν ἐξέρχονται κραυγάζοντες, "Αἰνεῖται τὸν Θεόν", οὐχί, οὗτοι αἰνοῦν καὶ τιμοῦν τὸν Ἰεχωβά κάμνοντες γνωστὸν τὸ ἀγαπητὸν Αὐτοῦ σχέδιον τὸ ὁποῖον συγκεντροῦται εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, τὸν Λυτρωτὴν. Ἀγάλλονται διότι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐξουσιοδότησεν αὐτοὺς νὰ γίνουν "MARTYRES" τοιοῦτοτρόπως διὰ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐξουσιοδοτοῦνται νὰ ἐξηγήσουν τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ σχετικῶς μὲ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι προσεκληθῆσαν νὰ γίνουν συγκληρονόμοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν πνευματικὴν φάσιν τῆς Βασιλείας Του, καθὼς καὶ διὰ τὴν διακήρυξιν τῆς ἐνδόξου ἐλπίδος "τῆς ἀποκαταστάσεως" ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν χιλίων ἐτῶν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΑΦΗ

Ἄλλ' ἢ ἐνδοξος αὕτη μαρτυρία ἣτις ἐδίδετο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος διὰ τῶν MARTYΡΩΝ ΑΥΤΟΥ δὲν ἐπέστρεψαν εἰς μετάνοιαν τὸν κόσμον. Οὐδὲ τώρα ἡ μαρτυρία αὕτη θὰ ἐπιστρέψῃ τὸν κόσμον. Δὲν ἦτο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅπως γίνῃ τοῦτο οὔτε εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ οὔδε τώρα εἰς τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα διὰ τοῦ ἀγγέλματος τῆς ἀληθείας. Τὸ θέλημά Του ἦτο καὶ εἶναι πρωτίστως ἡ ἐκλογὴ, μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῆς τάξεως τῶν MARTYΡΩΝ, καὶ ἀποδειχθοῦν ἄξιοι νὰ βασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χρι-

στοῦ. Παρεμπιμπτόντως, βεβαίως, καὶ ἄλλοι ἔχουν ἀκούσει ἐπὶ σημείου τινος καὶ ἔχουν εὐλογηθῇ. Τοιούτοτρόπως ἔχουσιν οὗτοι ἐν μέτρῳ προπαρασκευασθῇ διὰ τῆς εὐλογίας τῆς Βασιλείας ἣτις θὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Χιλιετηρίδος. Ἐκατομμύρια ἔχουσιν ἀκούσει τὸ ἄγγελμα, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δώσει προσοχὴν εἰς τοῦτο, καὶ ὁμῶς ἔχει γίνῃ μαρτυρία καὶ εἰς τοὺτους ἀκόμη. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

" Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, πρὸς μαρτυρίαν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τότε θέλει ἐλθεῖ τὸ τέλος-τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος-"

MATΘ. κδ:14.

Ὁ Ἰησοῦς παρωμοίασε ἕναν ἕκαστον ἐκ τῶν ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ὡς "λύχνον φέγγοντα ἐν σκοτεινῷ τόπῳ." Γνωρίζομεν ὅτι ὁ λύχνος δὲν διαπερᾶ μὲ τὸ φῶς του μεγάλην ἀπόστασιν ἐν τῷ σκότει. Εἶναι μόνον ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους οἵτινες εἶναι πλησίον Του. Οὕτως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου φέγγων διὰ μέσου τῶν ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ Εἶναι ὁδηγὸς καὶ μεγάλη εὐλογία εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι διὰ πίστεως καὶ ἀφιερώσεως, πλησιάζουν περισσότερον εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Κύριον τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύει, ἀλλ' ὁ ἕξω κόσμος βλέπει μόνον δυσδιάκριτον ἀναλαμπήν.

Εἶπε τις ὅτι, τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, φέγγων διὰ τῶν ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, εἶναι ὡς Φ Α Ρ Ο Σ ἐν τῷ ὠκεανῷ, καὶ δὲν ἐτέθη ἐκεῖ ὅπως φωτίζῃ τὸν ὠκεανόν, ἀλλὰ νὰ ὁδηγῇ τὸν θαλασσοπόρον. Οὕτω καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν διεφώτισε τὸν κόσμον διὰ μέσου τοῦ Εὐαγγελίου νατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν τοῦτον Αἰῶνα, καί-τοι ἦτο τὸ μόνον φῶς ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ φῶς τοῦτο, ἐντούτοις, ἦτο ὁδηγὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Κυρίου, ἱκανόνων αὐτοὺς νὰ εὑρουν καὶ περιπατήσουν εἰς τὴν "στενὴν ὁδόν" ἣτις ὁδηγεῖ εἰς τὴν "δόξαν, τιμὴν, καὶ ἀθανασίαν." RΩM. β:7.

ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ὅθεν, τὸ Εὐαγγέλιον κηρύττεται ἕως "τοῦ τέλους", δηλ. τοῦ τέλους τοῦ Αἰῶνος τούτου. Αἱ παραβολαὶ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ σίτου καὶ τῶν ζιζανίων, ἐπίσης μᾶς φέρουν εἰς τὸ τέλος τοῦ Αἰῶνος. Οἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ εἰς τὴν παραβολὴν αὐτὴν καλοῦνται "υἱοὶ τῆς Βασιλείας", καὶ ὅταν τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ τελείως ἐκπληρωθῇ, οἱ "υἱοὶ οὗτοι τῆς βασιλείας" λέγεται ὅτι "θὰ λάμπουν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν." ΜΑΤΘ. ιγ:43.

Ἡ λάμψις αὕτη "ὡς ὁ ἥλιος" θὰ εἶναι ἐν ἐνό- τητι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ προλεχθέντος "ἡλίου τῆς δικαιοσύνης", ὅστις "θὰ ἀνατείλῃ μὲ ἴσιν εἰς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ" διὰ τὰ φωτισμὴν καὶ θεραπεύσῃ, ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὁλόκληρον τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος. ΜΑΛΑΧΙΑΣ δ:2. Οἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ θὰ γίνονται ὡς ἐν ὧν, ὡς θριαμβεύουσα ἐκκλησία, μέρος τοῦ "ἡλίου τῆς δικαιοσύνης" καὶ ἡνωμένοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ θὰ κάμουν ὅπως ἡ γνῶσις τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καλύψῃ τὴν γῆν, "καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν." ΗΣΑΙΑΣ ια:9 μ:5.

Τοιοῦτοτρόπως βλέπομεν ὅτι, ὅτε ὁ Ἰησοῦς, εἰς τὴν δράκα αὐτὴν τῶν μαθητῶν Του, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκήρυξεν τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλίαν Του εἶπεν, "σεῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου" ἐνόει, ὅτι οὗτοι τελικῶς θὰ εἶναι περισσότερον, ναὶ πλεον ἢ περισσότερον, ἀπὸ φῶς "εἰς τὸν κόσμον." Εἶναι ὑπὸ περιωρισμένην ἔννοιαν τοῦ ὅτι οὗτοι ἔκαμον τὸ φῶς αὐτῶν νὰ λάμπῃ τόσον ἀμυδρῶς. Τοῦτο ἔγεινεν οὐχὶ δι' ἑλλειψιν ζήλου ἢ ἐνθουσιασμοῦ ἐκ μέρους αὐτῶν, ἀλλ' ἔνεκεν ἀνθρωπίνης περιωρισμένης δυνάμεως.

Οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ὡς ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, τὸ σκότος τοῦ κόσμου τούτου μισεῖ τὸ φῶς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκεῖνοι οἵτινες κατοικοῦν ἐν τῷ σκότει συ-

χνάκις στρέφονται μακρὰν τοῦ φωτὸς ὁπόταν ἀντικρύ-
ζουν τοῦτο. Ὁ Σατανᾶς εἶναι μεγάλως ὑπεύθυνος διὰ
τοῦτο, ὡς "θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσε τὰς δι-
ανοίας τῶν ἀπίστων διὰ νὰ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς αὐτοὺς
ὁ φωτισμὸς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ,
ὅστις εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ." B.KOPINΘ. δ:4.

Ἄλλ' ὅταν "ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης" ἀνατείλῃ
καὶ οἱ "υἱοὶ τῆς Βασιλείας" λάμπουν μετ' Αὐτοῦ, ὁ
Σατανᾶς θὰ δεθῇ, ἵνα "μὴ πλανᾷ πλέον τὰ ἔθνη."
ΑΠΟΚ. κ:1-3. Μετ' τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους" περιορι-
σθέντος τοιοῦτοτρόπως ὅπως ἐμποδίζῃ τὸ φῶς τοῦ
ἐνδόξου λάμποντος "ἡλίου", ὅλος ὁ κόσμος τότε θὰ
ἔχῃ πλήρη εὐκαιρίαν ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
Ἰεχωβά, τοῦ "ἀληθινοῦ Θεοῦ", καὶ μετὰ τοῦ ἀγαπη-
τοῦ Αὐτοῦ Υἱοῦ, ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα
οὗτοι ζήσουν. Τότε θὰ μαρτυρηθῇ πρὸς πάντας ἡ με-
γάλη αὐτῇ ἀλήθεια ὅτι, ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀν-
τίλυτρον ὑπὲρ πάντων." A.TIM. β:4-6.

Ἡ διαφώτισις ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους θ' ἀ-
παιτήσῃ χίλια ἔτη, χίλια ἔτη τῆς Βασιλείας τοῦ Χρι-
στοῦ. Πρῶτον ἡ ζωσα γενεὰ θὰ ἔχῃ ἐπιστραφῇ εἰς
"γλῶσσαν καθαρὰν" ἀναφερομένην ὑπὸ τοῦ Προφήτου
Σοφονία γ:8. Τοῦτο θὰ λάβῃ χώραν ἀμέσως μολίς "τὸ
πῦρ τοῦ ζήλου τοῦ Θεοῦ" θὰ ἔχῃ καταστρέψῃ τὴν συμ-
βολικὴν γῆν, εἰς τὴν "μεγάλην θλίψιν ἣτις δὲν ἐ-
γείνεν ἀφ' οὗτοῦ ὑπῆρξεν ἔθνος." ΔΑΝ. ιβ:1. ΜΑΤΘ. κδ:21.

Πολλοὶ οἵτινες διέρχονται τὸ "πῦρ" τοῦτο, εἶ-
ναι ἀμαθεῖς, ἔχουν ἄγνοιαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐν-
τεῦθεν ἡ ἀναγκαιότης ὅπως ἔχουν καθαρὰν γνῶσιν
τῆς ἀληθείας, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καὶ οὗτοι ἀπο-
λαύσουν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσουν καὶ ὑπηρετήσουν τὸν
Θεὸν ἐπαξίως "ὑπὸ ἓνα ζυγόν." Πλὴν τοῦτο θὰ εἶναι
μόνον ἡ ἀρχή. Τότε θὰ γίνῃ ἡ ἀφύπνισις τῶν πολλα-
πλῶν ἐκατομμυρίων οἵτινες ἀπέθανον. Μολίς ἐκάστη
γενεὰ θ' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου καλοῦσαν αὐ-
τοὺς ὅπως ἐξέλθουν ἐκ τῶν μνημείων, οὗτοι θὰ ἔχουν
ἀνάγκην διαφωτίσεως, καὶ τοιοῦτοτρόπως, καίτοι "ὁ

ἥλιος" θὰ λάμπη διὰ μέσου τῆς Χιλιετηρίδος, δὲν θὰ ἐκπληρωθῇ τελειῶς ἢ διαφωτισίς μέχρι τοῦ τέλους, ὅποτε, ἡ σκοτεινὴ καὶ μακρὰ περίοδος τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου θὰ φυγαδευθοῦν ἀπο τὰς διανοίας καὶ ἐνθυμήσεως ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Προφήτης Ζαχαρίας μᾶς δίδει ἔξοχον περιγραφὴν τούτου. Ομιλεῖ περὶ τῆς Χιλιετοῦς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς ὁποίας "Ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης" θὰ λάμπη ὡς ἡμέρα. Οὗτος λέγει,

"Θέλει εἶσθαι μία ἡμέρα, ἣτις εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Κύριον, οὔτε ἡμέρα, οὔτε νύξ, καὶ πρὸς τὴν ἐσπέραν θέλει εἶσθαι φῶς."

ZACHARIAΣ ιδ:7.

Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ Προφήτης,

"Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὕδατα ζῶντα θέλουσιν ἐξέλθει ἐξ Ἱερουσαλὴμ, Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι Βασιλεὺς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν." ἐδ. 8,9.

Διότι ὁ Θεὸς ἡγάπησε τὸν Ἰσραὴλ, τὸ φυσικὸν σπέρμα, χάριν "τῶν πατέρων", οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ λάβουν "τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς" τοῦ προσφερομένου εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς Βασιλείας, ἀλλ' ὁ ποταμὸς "τῆς ζωῆς" ταχέως θὰ ρεῦσῃ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Ὁ ποταμὸς δεικνύεται εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν κβ: 1,2, νὰ ῥέῃ ἐκ τοῦ "θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου." Ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ εἶναι δένδρα ζωῆς, "καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν εἶναι πρὸς θεραπείαν τῶν ἔθνων." Θὰ εἶναι τότε ὅτε "τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Νύμφη θέλουσι λέγει, Ἐλθέ... λάβε ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεὰν." ΑΠΟΚ. κβ:17. Τοιοῦτοτρόπως, εἰς τὰ θαυμάσια ταῦτα συνδυασμένα σύμβολα, τὸ ἔργον τὸ μέλλον, τῶν παρόντων MARTY-

ΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ διαγράφεται. Τώρα τὸ ἄγγελμα ἡμῶν πρὸς πάντας οἵτινες πλήρως πιστεύουν, εἶναι ὅπως λάβουν τὸν σταυρὸν αὐτῶν καὶ ἀκολουθήσουν τὸν Ἰησοῦν μέχρι θανάτου. Τότε, καθὼς διὰ μέσου αὐτῶν τὸ φῶς, ἀναφορικῶς μὲ τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἡ πρόσκλησις θὰ εἶναι " ἐλθὲ... λάβε ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν."

Τετιμημένοι, ὅθεν, εἶναι οἱ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ σήμερον νὰ εἶναι φωτεφόροι καὶ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ, ἐφ' ὅσον καὶ ἐν ταυτῷ ἀποβλέπουν ἐμπρὸς μὲ ἀγαλλί-ασιν διὰ τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν, τῆς λάμπσεως αὐτῶν "ὡς Ἥλιος" εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, κάμνοντες τὴν γνῶσιν τοῦ Κυρίου νὰ καλύψῃ τὴν γῆν τόσον τελείως, ὥστε οὐδεὶς θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ λε-γῇ εἰς τὸν πλησίον Αὐτοῦ,

"γνώρισον τὸν Κύριον, διότι πάντες θὰ γνωρί-
σουν αὐτὸν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν."
ΙΕΡΕΜΙΑΣ λα:31-34.

---ooo---

" " ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, πόλις κει-
μένη ἐπάνω ὄρους..." ΜΑΤΘ. ε:14.

---ooo---

" ΟΥΤΩΣ ἄς λάμπῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα
καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν οὐρα-
νοῖς." ΜΑΤΘ. ε:16.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΑΙ ΕΣΧΑΤΟΙ ΗΜΕΡΑΙ

" ΓΙΓΝΩΣΚΕ δὲ τοῦτο ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἔλθεῖ καιροὶ κακοί, δι-
οτι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλου-
τοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀ-
νήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπε-
τεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον πα-
ρὰ φιλόθεοι, ἔχοντες μὲν μορφήν εὐσε-
βείας, ἡρνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς,
καὶ τούτους φεῦγε." B.TIMOΘ. γ:1-5.

ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ἐγράφοντο πρὸ 19 Αἰώνων.
Διαφθορὰ καὶ ἀνηθικότης κατὰ μέρος ὑπῆρ-
ξεν καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ πρὶν γραφῶ-
σιν οἱ λόγοι οὗτοι, εἰς πᾶν ἔθνος. Πλὴν
οἱ λόγοι οὗτοι φανερώνουν εἰδικὸν τινὰ
καιρὸν, "ΕΣΧΑΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ" εἰς τὸν ὁποῖον ἤθε-
λον συσσωρευθῇ ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἀνωτέρω χαρακτηρι-
στοί, οὐχὶ ἐπὶ βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων λαῶν, ἀλλ'
εἰς ἀνθρώπους "ἔχοντες μὲν μορφήν εὐσεβείας, ἡρ-
νημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς." Ποῖοι οὗτοι οἱ
"μορφήν ἔχοντες εὐσεβείας;" Ἄς ὁμιλήσουν αἱ ἐ-
φημερίδες καὶ Περιοδικὰ τοῦ Χριστιανικοῦ λεγομέ-
νου κόσμου. Αἱ δύο Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τῆς ΝΕΑΣ
ΥΟΡΚΗΣ, ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Οκτ.1η 63, καὶ ΑΤΛΑΝΤΙΣ
Σεπτ. 30, 63, γράφουν ἀνταποκρίσεις ἐκ Σουηδίας,
Στοκχόλμης, Λονδίνου, καὶ Εὐρώπης, ὅτι οὐδέποτε
εἰς τὴν ἱστορίαν ἡ ἀνηθικότης ἦτο εἰς τοιοῦτον
βαθμὸν, ὥστε νὰ καταρτίζωνται εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ
καὶ μυστικαὶ ἀστυνομίαι πρὸς καταπολέμησιν τῆς
ἀνηθικότητος.

Ἡ Παγκόσμιος Ὀργάνωσις Ὑγείας, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς DR. MACOLM TOTTI, ἐξέφρασε ζωηρὰν ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν ἀφροδισίων νοσημάτων, ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην τῆς ἐξαπλώσεως εἰς "μεταναστεύοντας ἐργάτας καὶ περιηγητάς."

Τὰ κρατητήρια τῶν μεγάλων πόλεων, τὰ 65 τοῖς ἑκατὸν ἔχουν γεμίσει ἀπὸ νέους καὶ νέας κάτω τῶν 20 ἐτῶν ἡλικίας. Φόνοι καὶ βανδαλισμοὶ καὶ διαφθορὰ πάσης φύσεως ἔχουν πολλαπλασιασθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ἡ ἀπόκτησις πλούτου καὶ χλιδῆς καὶ ἀπολαύσεων πάσης φύσεως εἶναι γενικὴ ῥοπὴ εἰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Φιληδονία, φιλαυτία, ἀκράτεια, κ.λ.π. χαρακτηριστικὰ χαρακτηρίζουν τὴν σημερινὴν κοινωνίαν. Ἀπειθεία εἰς τοὺς γονεῖς εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἀπασχολεῖ περισσότερον ἢ ἀνηθικότης καὶ ἀπειθεία τῆς νεολαίας 15-18 ἐτῶν ἡλικίας, νέων καὶ νεανίδων. Πολλὰ φάρμακα ἐπιδεικνύονται παρὰ τῶν διοικούντων τὰς τύχας τῶν λαῶν, καὶ ἑκατομμύρια δολλ. διατίθενται πρὸς συγκράτησιν τῆς νεολαίας ἐκ τῆς διαφθορᾶς καὶ φιληδονίας. Αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὸ ἓν χιλιοστὸν τῶν ὧσων λαμβάνουσι χώραν εἰς ἑκάστην πόλιν καὶ χώραν, καὶ τὸ γεγραμμένον νὰ ἐκπληροῦται ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μας, γέγραπται, "Διότι τὰ κρυφίως γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν." ἘΦΕΣ. ε:12. Ἡ ἀπειθεία τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν εὐρίσκεται εἰς κάθε οἰκογενεῖαν, καὶ τοῦτο εἰς τὸν "ΕΣΧΑΤΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ" ὅτε οἱ ἄνθρωποι "θέλousι περιτρέχει, καὶ ἡ γυνῶσις θέλει πληθυνθῇ." ΔΑΝ.ιβ:4.

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΝΩΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΟΔΟ-

ΜΩΝ ΚΑΙ ΓΟΜΟΡΩΝ.

Ὁ Ἰησοῦς ὤμίλησε περὶ τοῦ ἐσχάτου τούτου καιροῦ, ταυτίζων τὸν καιρὸν τοῦτον μετὰ τὴν Παρουσίαν Αὐτοῦ λέγων, "Καὶ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ Νώε,

οὕτω θέλει εἰσθαι καὶ ἡ Παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου." ΜΑΤΘ. κδ:37. Καὶ "Ὁμοίως καθὼς ἔγει-
 νεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λῶτ... ὡσαύτως θέλει εἰ-
 σθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φα-
 νερῶθῃ." ΛΟΥΚ. ιζ:28-30. Καὶ εἰς τὰς δύο περι-
 πτώσεις ἡ Γραφή λέγει ὅτι, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ
 Νῶε, "Πᾶσα σὰρξ εἶχε διαφθεῖρει τὴν ὁδὸν αὐτῆς.." ΓΕΝ.ς:12. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Λῶτ, εἰς τὰ Σό-
 δομα καὶ Γόμορα, ὅλοι ἦσαν ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρ-
 μένοι. ΓΕΝ. ιη. Εἰς τὸν κατακλυσμὸν μόνον ὀκτῶ
ψυχαὶ ἐσώθησαν, εἰς δὲ τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα ἐκ
τῶν κατοίκων οὐδεὶς ἐκτὸς τοῦ Λῶτ καὶ τῶν δύο
 αὐτοῦ θυγατέρων, τῆς γυναικὸς του μεταβληθείσης
 ὡς στήλη ἁλατος. Κατακλυσμὸς κατέστρεψεν τὴν ἀ-
 σέβειαν καὶ διαφθορὰν τοῦ τότε κόσμου, πῦρ κα-
 τέστρεψεν τὴν ἀσέβειαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λῶτ.
 "Ὡσαύτως θέλει εἰσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου θέλει φανερῶθῃ." ΛΟΥΚ. ιζ:30.

Μόνον ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου γνωρίζει καὶ βλέπει
 τὰ σημεῖα ταῦτα τοῦ "ΕΣΧΑΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ" καὶ τῆς Πα-
 ρουσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ "ἀγρυπνοῦντες"
 βλέπουν καὶ γνωρίζουν, ἀλλὰ ὁ κόσμος εἶναι ὅπως
 εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε καὶ ὅπως εἰς τὰς ἡμέρας
 τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων. Καὶ ἡ θλίψις, ὁ Ἀρμα-
 γεδδὼν ἐπίκειται. Πολλοὶ βλέπουν τὸ "χειρόγραφον
εἰς τὸν τοίχον" ΔΑΝ. ε:25-28, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν
 τὴν σημασίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο "ἐπὶ τῆς γῆς στε-
 νοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, θέλει ἡχεῖ ἡ θάλασσα
 καὶ τὰ κύματα αὐτῆς -κοινωνία καὶ ἀναβρασμὸς
 πληθῶν- οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φό-
 βου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς
 τὴν οἰκουμένην." ΛΟΥΚ. κα:25,26.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἐξ Ἀγγλίας ἀγγέλεται ὅτι τὰ σκάνδαλα καὶ
 ἡ ἀνηθικότης ἔφθασεν μέχρι τῆς βουλῆς τῶν κοι-
 νοτήτων. Εἰς τὰ σχολεῖα τῶν θηλέων ἡ ἠθικὴ κατὰ-
 πτωσις εἶναι τρομακτικὴ. Διατὶ τοῦτο; Ἐρωτοῦν

μὲ ἀπορίαν! Αἱ ἐκκλησίαι δὲν ἔχουν πλεον ἑξαγι-
αστικὴν δύναμιν πρὸς συγκράτησιν τῆς ἀνηθικότη-
τος καὶ τοῦ ἐγκλήματος; Αἱ ἐκκλησίαι παντὸς θρη-
σκευματος πληροῦνται ἐκκλησιαζομένων, ἐντούτοις
δὲν ἐπιδρᾷ ἡ ἐκ τοῦ ἄμβωνος διδασκαλία τῶν αἰω-
νίων βασάνων, κολάσεως, καθαρτηρίου πυρὸς καὶ λοι-
πῶν πλανῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν τῶν σκοτεινῶν Αἰ-
ώνων. Δὲν ἀγιάζουν οὐδὲ μεταμορφώνουν πλεον τὸ ἄ-
τομον. Εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ καθαγιαστικὴ αὐτῆς ἐ-
πορροὴ ἣτις ἀγιάζει, μεταμορφώνει καὶ φέρει ἀλ-
λαγὴν πορείας, μετάνοιαν νοῦς καὶ καρδίας. Οἱ
ἄνθρωποι, ἔνεκεν τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πτώσεως
εἶναι δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, καὶ μόνον ἡ ἀλήθεια
μεταμορφώνει καὶ σώζει. ΡΩΜ. 8:16, 13:1-3.

Μεθοδιστῆς τις ἐπίσκοπος εἰς HUSTON TEXAS
εἶπεν. "Ἡμεῖς οἱ θεωρούμενοι διδάσκαλοι τῆς
θρησκείας, ἀντὶ νὰ ὑπερνικῶμεν τοῦ κόσμου τὰς
δόξας καὶ τιμὰς, ὑπερνικώμεθα ὑπ' αὐτῶν." Ἐφημ.
POST OKT. 1H 1961. Ἡ θρησκεία μὲ τὴν ἀθέμιτον
σχέσιν Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας ἀμιλλᾶται πρὸς
δόξαν, πλοῦτον καὶ τιμὰς καὶ μεγαλεῖον τὰς κοσ-
μικὰς ἐξουσίας, ἐναντίον τῆς διακηρύξεως τῶν
Γραφῶν αἵτινες λέγουν,

"Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.
Ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πα-
τρὸς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ." Α. ΙΩΑΝΝ. 3:15.

Ὁ Ἰωάννης δὲν λέγει νὰ μὴ ἀγαπῶμεν τοὺς
ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, τῶν ὀ-
φθαλμῶν, καὶ τὴν ἀλαζωνίαν τοῦ βίου, δόξαν, τι-
μὰς καὶ πλοῦτον. Ὁ Σατανᾶς προσέφερε τὴν δόξαν
ὅλης τῆς γῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν, ΛΟΥΚ. 8:5, πλὴν ὁ Ἰη-
σοῦς ἀπέρριψεν πάραυτα τὴν προσφορὰν ταύτην τῆς
δόξης καὶ μεγαλείου, καὶ ἐπροτίμησε τὴν ὁδὸν τῆς
θυσίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἣν ὁ Πατὴρ εἶχεν διαχα-
ράζει δι' Αὐτόν. Ὁ στεφανὸς τῆς ζωῆς, δόξης καὶ
μεγαλείου θὰ ἐδίδετο παρὰ Θεοῦ ἐὰν ἔμενε πιστὸς
μέχρι θανάτου. ΦΙΛ. 3:5-11. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ

μὲ τοὺς ἀκολούθους Αὐτοῦ. Ἡ ἰδία ὁδὸς τῆς θυσίας, ὑποταγῆς εἶναι κεχαραγμένη δι' αὐτοὺς. ΑΠΟΚ. β:10. Δὲν εἶναι μαθητῆς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. ιε:20. Ὁ Σατανᾶς ὅμως ἐθρίαμβευσεν τὸν Γον καὶ Δον Αἰῶνα, καὶ οἱ ποιμένες τοῦ ποιμνίου τοῦ Θεοῦ, ἐδέχθησαν τὴν προσφορὰν ταύτην τοῦ Σατανᾶ περὶ δόξης, πλούτου, τιμῶν, καὶ μεγαλείου, ἐνωθέντες μὲ κοσμικὰς ἐξουσίας, καὶ ἔλαβον ἀξιώματα καὶ δόξαν κοσμικὴν, ὥστε ὁ Γερμανὸς κληρικὸς MARTIN NIEMULER παρεδέχθη τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ ἀνακράζων, "Πρέπει νὰ τυπώμεν τὰ στήθη ἡμῶν ὁμολογοῦντες τὴν ἐνοχὴν μας καὶ ἀποτυχίαν μας."

Τὸ ἐπὶ κεφαλῇ χωρίον τοῦ Παύλου εἰς B.TIM. γ:1-5, λέγει τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ "ΕΣΧΑΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ" ὅτι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἰσθαι "φίλαντοι." Ὁ φίλαυτος εἶναι ἰδιοτελής, κατὰ τὸ ῥητὸν ἀρχαῖον "Φεῦγε πάντα ἄνθρωπον ὅστις σφόδρα φιλεῖ ἑαυτὸν." "Ἀφήρουν τὴν ἰδιοτέλειαν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ γίνουν ἄνθρωποι," διότι ὁ ἔχων ἰδιοτέλειαν ἔχει ὅλα τὰ πάθη. Ἡ θρησκεία, ὅθεν, ὡς ἐννοεῖται καὶ ἐξασκεῖται σήμερον, ἀπέτυχεν τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ κόσμου, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἐπέστρεψεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχικὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὡς αὕτη ἐκτίθεται ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν ἀποστόλων Αὐτοῦ.

Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Τί παρατηρεῖται σήμερον; Τὰ περισσότερα ἐγκλήματα παντὸς εἴδους ἐπιτελοῦνται παρὰ τῶν λεγομένων χριστιανῶν. Ἀρα, ἡ θρησκεία ὡς διδάσκεται σήμερον οὐδεμίαν καθαγιαστικὴν δύναμιν ἔχει, καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὡς γέγραπται, "ἔχουσι μορφὴν εὐσεβείας ἡρνημένοι, δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς," καὶ ὁ ἀπόστολος προτρέπει, "καὶ τούτους φεῦγε." B.TIM. γ:5. Αἱ προφητεῖαι ἐκπληροῦνται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑΣ

Τὸ PED BOOK MAGAZINE Μάρτιος 1961 ἐν συνερ-
γασία μὲ τὴν ἐξέχουσαν ὀργάνωσιν "Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ"
φέρει εἰς φῶς ἰσχυρὰ τινα γεγονότα. Ἡ ἐρώτησις
"Τί οἱ Ἱεροκήρυκες τοῦ μέλλοντος θὰ κηρύττουν
εἰς τὸ ἐκκλησίασμά τους;" ἔφερεν ἐκπληκτικὰς ἀπαν-
τήσεις. Οἱ ἐρευνῆται τῆς ὀργανώσεως "Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩ-
ΜΗ" ἠρώτησεν ἑκατοντάδας μαθητῶν τῆς θεολογίας
εἰς ὅκτῳ μεγάλας σχολὰς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἡ-
λικίας 28-34 ἐτῶν. Τὰ συνηγμένα ἀποτελέσματα
εἶναι ὡς ἑξῆς.

" 44 τοῖς ἑκατὸν πιστεύουν εἰς τὴν ἐκ Παρθέ-
νου γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ, ἐνῶ τὰ 56 τοῖς ἑκα-
τὸν ἀρνοῦνται αὐτὴν. ---οοο---

29 τοῖς ἑκατὸν πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει κατὰ
γράμμα παρὰδεισις ἐν Οὐρανῷ καὶ Κόλασις σὲ
κάποιο μέρος, ἐνῶ τὰ 71 τοῖς ἑκατὸν ἀρνοῦν-
ται ἀμφοτέρας τὰς διδασκαλίας ὡς ἀντιγραφι-
κάς.

---οοο---

46 τοῖς ἑκατὸν πιστεύουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνε-
λήφθη φυσικῶς μὲ τὸ σῶμα Του εἰς τὸν Οὐρα-
νὸν μετὰ τὴν σταύρωσίν Του, ἐνῶ τὰ 54 τοῖς
ἑκατὸν ἀρνοῦνται ὡς παράλογον τὴν διδασκα-
λίαν ταύτην, ἀντικρουομένην μὲ ἄλλας διδασ-
καλίας τῆς Γραφῆς. Ἐπὶ παραδείγματι "Σὰρξ
καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύναται νὰ κλη-
ρονομήσωσιν, οὐδὲ ὁ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν."
A.KOPINΘ. ιε:50. κ.λ.π.

---οοο---

"Ένας νέος μαθητῆς θεολόγος διεκήρυξεν ὅτι
"ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, εἶναι κα-
λὰ ὅλα, καὶ ἐπομένως ἡ ἐπὶ τοῦ ὅρους ὁμι-
λία εἶναι ἡ ἠθικολογικὴ θρησκεία μου." Ἀρκε-
τοὶ τῶν μαθητῶν πιστεύουν ὅτι ὁ χριστιανι-
σμός δύναται νὰ συνυπάρχῃ καὶ συζῇ μὲ τὸν

" κομμουνισμὸν.

---οοο---

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς Δευτέρας Παρουσίας μόνον
1 τοῖς ἑκατὸν πιστεύουν τοῦτο, τὰ 99 τοῖς
ἑκατὸν ἀρνοῦνται Βασιλείαν Παρουσίας ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ κατὰ γράμμα ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν."

---οοο---

Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει διὰ κριτικὴν ἀνάλυσιν
τῶν ἀνωτέρω σοβαρῶν ἀποκαλύψεων. Αἱ ἀντικρουόμε-
ναι θεωρίαι τῆς θεολογίας ἔχουν φέρεи ἀπιστίαν
εἰς τὰς Γραφάς. Τίς δύναται νὰ διακηρύξῃ πλέον
δημοσίως περὶ αἰώνιων βασάνων, Κολάσεως καὶ πυ-
ρὸς, ἐνῶ ἡ Γραφή λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ΑΓΑΠΗ
καὶ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ; Ἐάν, καθὼς αἱ Γραφαὶ διακηρύττουν
ὅτι ὁ Χριστὸς "ἐγεύθη θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώ-
που" ΕΒΡ.β:9, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν "ἀντίλυτρον ὑπὲρ
πάντων" Α.ΤΙΜ.β:6, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς "διὰ νὰ εἶναι
δίκαιος δικαιοσύνη τὸν πιστεύοντα εἰς τὸν Ἰησοῦν"
ΡΩΜ.γ:26, καὶ ἐάν ἁμαρτωλοὶ ὄντες "ὁ Θεὸς τόσον
ἠγάπησε τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον" ΙΩΑΝΝ.γ:16,
ἐάν λέγωμεν αἱ διακηρύξεις αὗται ἐνοῦν ὅ,τι λέ-
γουν, τότε, τὰ αἰώνια βασάνια, τὸ πῦρ καὶ θεῖον
κ.λ.π. ἀντικρούονται διαρρήδη μὲ τὰς διακηρύξεις
ταύτας τῶν Γραφῶν. Διὰ τοῦτο οἱ μαθηταὶ θεολόγοι,
ὅσοι εὐσυνειδητῶς πιστεύουν εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θε-
οῦ, ἀρνοῦνται νὰ κηρύξουν βλασφημίας καὶ πλάνας
σκοτεινῶν Αἰώνων.

Ἱεροκήρυκες τῆς σήμερον παγκοσμίου φήμης ἀ-
ποφεύγουν δημοσίως νὰ κηρύττουν αἰώνια βασάνια διὰ
τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας, ἐνῶ ἡ Γραφή ῥητῶς καὶ
καθαρῶς λέγει ὅτι "ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι
θάνατος" ΡΩΜ.ς:23, καὶ οὐχὶ αἰώνια βασάνια μὲ πῦρ
καὶ θεῖον. Ὁ Ἀδὰμ παρακούσας "ἀπέθανε", ΓΕΝ. ε:5,
καὶ ποῦ μετέβη; Ἡ Γραφή ἀπαντᾷ, "Γῆ εἶσαι καὶ εἰς
τὴν γῆν θέλεις ἐπιστρέψῃ." ΓΕΝ.γ:19. Ὁ Ἰησοῦς
βεβαιοῖ τοῦτο, λέγων, "πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημεῖ-
οις θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν αὐτοῦ- ἐν τῇ Βα-
Αὐτοῦ Παρουσίᾳ- καὶ θέλουσιν ἐξέλθει.." ΙΩ.ε:28.

‘Ο Ἰησοῦς δὲν ἐζήτησε διὰ πλάνης νὰ ἐκφοβίσῃ τὸν λαὸν διὰ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω Αὐτοῦ καὶ πιστεῦσουν, οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι Αὐτοῦ ἔκαμον τοῦτο. "Πᾶς ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου... ἅς μὲ ἀκολουθήσῃ.." δι- κήρυξεν ὁ Ἰησοῦς. "Ὅχι βίαν διὰ φόβου. Ἡ ἀλήθεια ἀγιάζει, ἡ πλάνη δὲν ἀγιάζει. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶ- ναι ἀλήθεια." ΙΩΑΝΝ. ιζ:17.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διότι δὲν θὰ ἀφήσῃ τὴν πλάνην διὰ παντὸς νὰ πλανᾷ τοὺς λαοὺς, διότι ὑ- πεσχέθη λέγων, "Ὁ Θεὸς θέλει ἀφανίσῃ τὸ πρόσω- πον τοῦ περικαλύμματος, τοῦ περικαλύπτοντος πάν- τας τοὺς λαοὺς." ΗΣΑΙΑΣ κε:7. Ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἁμαρ- τία περικαλύπτει πάντας τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ θὰ ἀφαι- ρεθῇ τοῦτο, καὶ οἱ λαοὶ θὰ ἴδουν τὴν ἀλήθειαν ἀ- πὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου. ΙΕΡ. λα:34. Καὶ πά- λιν, "Θέλω βάλλει τὴν κρίσιν εἰς τὸν κανόνα καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν στάθμην. Καὶ ἡ χάλαζα-ἡ ἀλήθεια- θέλει ἀφανίσῃ τὸ καταφύγιον τοῦ ψεύ- δους. Καὶ τὰ ὕδατα -ἡ ἀλήθεια τοῦ ὑπὲρ πάντων ἀντιλύτρου καὶ ἀποκαταστάσεως- γνώσης τῆς ἀληθεί- ας- θέλουσι πλημμυρίσει τὸν κρυφῶνα.-Θὰ μάθουν οἱ λαοὶ περὶ τοῦ θαυμαστοῦ σχεδίου τῆς σωτηρίας.- Καὶ ἡ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκη σας θέλει ἀκυρωθῇ. Καὶ ἡ μετὰ τοῦ ἄδου συμφωνία σας δὲν θέλει σταθῇ." ΗΣΑΙΑΣ κη: 17,18. Ἡ συμφωνία ὅτι ὁ θάνατος δὲν εἶναι θάνατος ἀλλὰ αἰώνια βάσανα, ἀθανασία ἐν βα- σάνοις, θὰ ἀκυρωθῇ, καὶ ἡ μετὰ τοῦ "ἄδου συνθήκη" δηλ. ὅτι ἄδης σημαίνει βασανισμὸς καὶ οὐχὶ ἀφά- νεια, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, διότι ὁ μέγας Κριτὴς καὶ Δικαστὴς θὰ εἶναι ὁ Χριστὸς. ΠΡΑΞ. ιζ:31, καὶ θέλει κρίνει "ἐν δικαιοσύνῃ." ΑΠΟΚ. ιθ:11, καὶ ΨΑΛΜ. 96:13. Πάντες οἱ λαοὶ ἀναστηθέντες θὰ ἔλθω- σιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, Α.ΤΙΜ.β:4, θὰ δι- δαχθῶσι καὶ θὰ μάθωσι τὸ μόνον ὄνομα ὑπὸ τὸν οὐ- ρανὸν δεδομένον διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ ἄνθρωποι δύ- νανται νὰ σωθῶσιν καὶ ἀπολαύσωσιν ζωὴν αἰώνιον ἐπὶ τῆς γῆς. ΠΡΑΞ. δ:12. "Ἄς προσευχώμεθα νὰ ἔλ- θῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ γίνεταί τὸ θέλημα Του ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεται ἐν οὐρανοῖς. ΑΜΗΝ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΒΙΑΖΕΤΑΙ

"Απὸ δὲ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως τοῦ νῦν, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν." ΜΑΤΘ. ια:12.

ΕΡΩΤ. Παρακαλῶ ἐξηγήσατε τοὺς λόγους τούτους, ποῖοι οἱ "βιασταί;"

ΑΠΑΝΤ. Αὕτη εἶναι προφητεία ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν βασιλικὴν τάξιν, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῆς ἀναπτύξει. Θαυμαστῶς ἐξεπληρώθη εἰς τὴν ἰστορίαν τῆς ἀληθοῦς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ μέχρι σήμερον.

Ἡ "βία" παριστᾷ ἐκείνους οἵτινες ἔχουσι τὴν διάθεσιν καὶ τὴν χαρακτῆρα τοῦ Ἰσмаήλ, Ἡσαῦ καὶ Σατανᾶ, οἵτινες πικρῶς πάντοτε ἠναντιοῦντο καὶ κατεδίκαζον τὴν ἀληθῆ λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ φαινομενικῶς, ἐθριαμβεύσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

"Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν." Ὁ Κύριος ἡμῶν, ἡ Κεφαλὴ τῆς Βασιλείας, υπέφερε μέχρι θανάτου, καὶ πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες ἐπὶ τὰ ἴχνη Αὐτοῦ ὑποφέρουσι ἀπώλειαν τινα ἐπίγειον ὡς συνέπειαν τοῦ ὅτι "ἠλευθερώθημεν ἐκ τοῦ σκότους, καὶ μετεφέρθημεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ." ΚΟΛ. α:13.

Οἱ κοσμοκράτορες τῆς γῆς κυριαρχοῦν σήμερον. Ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου εὐρίσκεται ὡς "πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων," καὶ προτρέπνται ὅπως εἶναι "φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀπλοὶ ὡς αἱ περιστέραί." MATΘ. ι:16.

Μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του ὁ Ἰησοῦς διεκήρυξεν, "Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς," MATΘ. κη:18, πλὴν ὁ καιρὸς τῆς ἐξασκήσεως αὐτῆς ἀνεβλήθη ἕως τοῦ καταλήλου καιροῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς "συντελείας τοῦ αἰῶνος," τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας. Πολλὰ Γραφικὰ ῥήσεις διδάσκουν ὅτι αὕτη θὰ εἶναι ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου, ὅτε ὁ Ἰησοῦς, ἐν τῇ Δευτέρᾳ Αὐτοῦ Παρουσίᾳ, θὰ ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν μεγάλην Αὐτοῦ δύναμιν καὶ ἐξάσκησιν τῆς ἐξουσίας Του διὰ νὰ ἰδρύσῃ τὴν ἰδίαν εαυτοῦ δικαίαν Κυβέρνησιν τῆς γῆς, ἀγατρέπων τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἐγκαθιστῶν τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς Του νὰ προσεύχωνται ὅπως ἔλθῃ.

Ὁ ἀπόστολος προειδοποιεῖ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου ὅπως ὑποτάσσῃται εἰς τὰς "ὑπερεχούσας ἐξουσίας," ΡΩΜ. ιγ:1-7, τὰς κοσμικὰς Κυβερνήσεις καὶ ἐξουσίας, πλὴν θὰ ἔλθῃ καιρὸς ὅτε αὐταὶ θὰ γείνουν "Βασιλεῖαι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ." ΑΠΟΚ. ια:15. Οἱ συγκληρονόμοι Αὐτοῦ θὰ εἶναι μετ' Αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παλαιοῦ, ἰδιοτελοῦς καὶ πονηροῦ κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἐγκαθιδρυθῇ, διὰ νὰ μὴ σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, φέρων εἰρήνην, εὐτυχίαν καὶ αἰώνιον ζωὴν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Παραδεισιακὴ κατάστασις τότε θὰ ἐπικρατῇ ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς, καὶ ὑπακούοντες θέλουν ζῆσει αἰωνίως.

ΚΑΙΡΟΣ ΘΛΙΨΕΩΣ

ΕΡΩΤ. "Δὲν γνωρίζετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον;" Α΄ ΚΟΡ. ς:2. Ἐννοεῖ τοῦτο ὅτι ὁ κόσμος δὲν εἶναι σήμερον εἰς κρίσιν δι' αἰώνιον ζῶην;

ΑΠΑΝΤ. Αἱ Γραφαὶ εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ, καὶ ἡ ἠνωμένη διδασκαλία ὅλων τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀποστόλων εἶναι ὅτι, ἡ κρίσις τοῦ κόσμου, ἣ ὁ καιρὸς τῆς κρίσεως αὐτοῦ, δὲν εἶναι ἡ παρούσα χριστιανικὴ ἢ εὐαγγελικὴ περίοδος, ἀλλὰ εἶναι μέλλουσα, καθὼς ἀναγινώσκομεν, "Ὁ Θεὸς προσδιώρισεν ἡμέραν-τὴν χιλιετῇ ἡμέραν, Β΄ ΠΕΤΡ. γ:8-"ἐν ἣ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ δι' ἄνδρως τὸν ὁποῖον διώρισε καὶ ἔδωκε βεβαίωσιν εἰς πάντας περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν." ΠΡΑΞ. ιζ:30,31.

Ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐν συμμετοχῇ μετὰ τοῦ Χριστοῦ, θὰ κρίνουν τὸν κόσμον με' ἔλεος, δικαιοσύνην καὶ ἀγάπην, τώρα καταρτίζονται διὰ τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θέσιν, ἀναπτύσσοντες τώρα ἅγιον, χριστοειδὲς χαρακτῆρα. Οἱ "ἅγιοι" οὗτοι, οἵτινες ἔμαθον νὰ ἀγαποῦν τὸν πλησίον αὐτῶν ὡς τὸν ἑαυτὸν τους, καὶ οἵτινες ἀγαποῦν ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθροὺς των, εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες εἰς τὸν ἐπόμενον αἰῶνα θὰ προσφέρουν πᾶσαν εὐκαιρίαν καὶ προτροπὴν εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως ἔλθουν εἰς ἁρμονίαν με' τοὺς ἀγαθοὺς νόμους καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ Θεοῦ νόμου τῆς ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀπολαύσουν αἰώνιον ζῶην.

Τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ δὲν κρίνουν τώρα, ἀποδεικνύει ἀπολύτως, ὅτι

ὁ κόσμος δὲν κρίνεται κατὰ τὸν παρόντα και-
ρὸν πρὸς αἰώνιον ζωὴν. Ἡ "ἡμέρα τῆς κρίσεως"
ἀναφέρεται εἰς τὰς Γραφὰς ὡς "ἡμέρα χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης διὰ τὸν κόσμον." ΨΑΛΜ. 96:10-13.

"Ἐΐπατε ἐν τρεῖς ἔθνεσιν, ὁ Κύριος
βασιλεύει, ἡ οἰκουμένη θέλει βε-
βαίως εἶσθαι ἐστερωμένη, δὲν θέ-
λει σαλευθῇ. Αὐτὸς θέλει κρίνει
τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

"Ὡς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοί, καὶ
ὡς ἀγάλλεται ἡ γῆ. "Ὡς ἡχῇ ἡ θά-
λασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς." Ὡς
χαίρωσιν αἱ πεδιάδες, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς.

Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα τὰ
δένδρα τοῦ δάσους, ἐνώπιον τοῦ Κυ-
ρίου, διότι ἔρχεται, διότι ἔρχεται
διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν. Θέλει κρίνει
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ
τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι -καθὼς ὁ προφήτης
λέγει, Ἡ ἐπιθυμία πάντων τῶν ἐθνῶν."
ΑΓΓΑΙΟΣ β:7. ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ, ΚΥΡΙΕ.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ε:16-19. ---οοο---

"Ταῦτα τὰ ἔξ μισεῖ ὁ Κύριος, μάλιστα
ἐπὶ τὰ βδελύττεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
Ὄφθαλμοὺς ὑπερηφάνους,
Γλῶσσαν ψευδῆ, καὶ χεῖρας ἐκχεούσας
αἷμα ἁθῶν.

Ίσχυμα ἐν νυκτί.

ΕΚ. 1909 - 54.

"Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς, διότι σεῖς νομίζετε ὅτι ἐν αὐταῖς ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐκεῖναι εἶναι αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ." ΙΩΑΝΝΟΥ ε:39.

---οοο---

Καθὼς τὸ ἐδάφιδόν μας ὑποδεικνύει, ὁ Κύριος ἀποκαλύπτεται εἰς τὰς Ἀγίας Γραφὰς, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ γνωρίσουν Αὐτόν, πρέπει νὰ ζητοῦν τὰς πληροφορίας αὐτῶν ἐκ τῶν πηγῶν τούτων. Ὑπὸ τὴν θείαν πρόνοιαν, ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ διδάσκαλοι εἶναι ἀναγκαῖοι καὶ ἀπαραίτητοι. Ἀλλ' οὐδεὶς ἀνθρώπινος λόγος ἢ διδασκαλία πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀντὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Τούναντίον, ἡ παρουσίαις αὐτῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀποδεκταὶ μόνον ἐν ἀναλογίᾳ καθ' ὅσον οἱ λόγοι οὗτοι ἢ αἱ διδασκαλαὶ αὐτῶν εὐρίσκονται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς Γραφὰς, καὶ νὰ διακρίνη τις τὴν ἁρμονίαν τούτων, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ἀναγκαῖον.

Αἱ Γραφαὶ πρέπει νὰ ἐρευνῶνται, ἀλλὰ μόνον ὅταν εἴμεθα εἰς κατάστασιν καρδίας ἁρμονίας καὶ εἴμεθα ἐπιδεκτικοὶ μαθήσεως, καὶ τότε διὰ πλήρους ἀφιερώσεως λάβομεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τότε καὶ μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅπως κατανοήσωμεν τὸ θεῖον ἄγγελμα καὶ ἀποκτήσωμεν ἐντεῦθεν τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ὁδηγοῦνται καὶ διδάσκωνται ὑπ' Αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝ. σ:45. ΣΚ. 1909 Σελ. 54.